



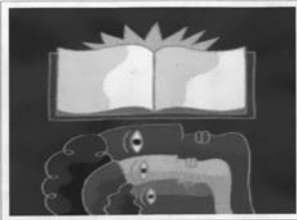
الفن عمل انساني و موجه للإبسانية

الصفحة ٥



كيف تصوير انساناً

الصفحة ٢



نظام التربية و التعليم ودوره في تنمية المجتمع

الصفحة ٢

الاربعاء ٢٥ مهر ١٣٨٦  
٥ شوال ١٤٢٨  
١٧ أكتوبر ٢٠٠٧  
السنة الرابعة  
العدد ١١١  
٨ صفحات  
١٠٠٠ ريال  
ALHADITH  
VOL.IV  
عربي - فارسي

# الحديث

الحديث، صحيفة اسبوعية، ثقافية، اجتماعية، أدبية عربية - فارسية

جاء العيد حاملاً في طياته البهجة والفرحة و البشائر السارة لكل من ينتظرون قدومه ... فأهلاً بعيد الفطر.....

## كل عام و أنتم بخير وتقبل الله تعالى صيامكم



### كلمة العيد

#### عطلة العيد،

#### اشكالية معقدة !

بقلم : عيسى حداد  
كثيراً ما نوقشت مسألة عطلة العيد في أروقة المجلس وتم تبادل الآراء حولها سواءاً من قبل الموافقين او المعارضين لهذا العطلة، كي يتم اضافتها بيومين آخرين حتى تصبح عطلة العيد ثلاثة ايام على غرار ما هو في الدول الاسلاميه الاخرى احتفاءً بهذا العيد الاسلامي الكبير والمبارك، ولكنها بقيت دون نتاج يذكر لحد الآن وتبقى المعارضون بتعتيهم وتضليلهم في مواقفهم وآراءهم تجاه ازدياد عطلة ايام العيد، على الموافقين والداعمين الذين ظلوا يكررون دعواتهم الخجولة لتحقيق هذه الأمنية...

في العام المنصرم اخذت الحكومة زمام المبادرة فقرر رئيس الجمهورية تخصيص يومين آخرين لعطلة العيد وفعلاً تم ما اراد السيد احمدي نجاد بيد أنه سرعان ما قوبل بالنقد اللاذع والاحتجاج الشديد من قبل بعض البرلمانين والصحافيين متهمين اياه بقرقله او تنبيط عجلات الانتاج في البلاد، و قد صمد هو فعلاً امام هذا الكم الهائل من الانتقادات غير ان محاولته الناجحه في

السنة الماضيه لم يحالفها الحظ في هذا العام وفشلت فشلاً ذريعاً وعاد العيد مظلوماً كما كان ..... يوماً واحداً فقط .....! كتب احد الكتاب المحلين مقالاً في مجله (( ايران زمين )) الصادره من العاصمة طهران في العام الماضي تزامناً مع الايام الاخيره من شهر رمضان الكريم، تناول فيه مكانه العيد بسين الأهوازيين وكذلك استاء المذاهب العامه في البلاد ومدى اهتمامهم وحرصهم الكبير على الاحتفاء والاحتفاء بعيد الفطر وتبادل التحيات والزيارات خلال ايامه المباركه وطالب السلطات المعنيه بضروره التفكير بهذا الشأن الحيوي وتخصيص اسبوعاً كاملاً عطلة للعيد في تلك المناطق التي يسكنها العرب و ابناء المذاهب العامه ا أرجوا من القارئ ان لا يقوم بتسييس المقال عند قراءته لانه في واقع الحال دراسه مختصره بل تسليط الضوء من خلال هذه السطور القليله لمجمل المناقشات والآراء التي طرحت لحل اشكاليه عطلة العيد التي اصيحت معقدة وعصيه على الحل ..... من جانب آخر كان النائب ناصر السوداني في بدايه فتره تمثيله البرلمانيه، نشطاً في هذا المجال والمشروع أو المقترح وعادت حليمه على عاداتها القديمه سمع في اكثر من مره يتحدث عن بدهه مشاورات مكثفه مع سائر النواب في المجلس لكسب ثقتهم وتأييدهم للمصادقه على تخصيص عطلة قدرها يومان او ثلاث لعيد الفطر السعيد، الا انه عاد بخفي حنين ولم يوفق لدفع عجله مشروعه بضعه

التنمة في الصفحة الرابعة

يحضرها هواء الشعر العربي من شتى الاماكن وتسمى بالمعايده و هي سنه طيبه يحترمها الكبير والصغير و يشارك فيها بحماس و رغبه عارمين ... ولا غرو ولا عجب من ذلك فنحن أمة شاعره بل و مُحِبّه للشعر و الأدب الرسالي الهادف إلى بناء المجتمع الاسلامي ... للعيد معان و أبحاث عديده أخرى يستوحيا كل من يعرف قيمه هذا العيد العظيم الذي حرم الله سبحانه و تعالى الصيام فيه و هو رمز للتأخي والتعاقد والوحده و الوثام و تهذيب النفوس من كل حقد و ضغينه و كراهيه لا سمح الله... كل هذا قراءنا الأكارم من تعليم سيدنا الحبيب المصطفى محمد صلى الله عليه و آله وسلم الذي جعل الله له العيد ذخراً و شرفاً و كرامه و مزيداً و هو الذي علمنا الحياه المعنويه و الرافقه فسلام عليك يا رسول الله و على ألك الطيبين الطاهرين ... و مبارك على كافة أبناء شعبنا الكريم و كل الأمة الاسلاميه هذا العيد السعيد و كل سنه و أنتم طيبون و عساكم من عواده...

المتوفين و يشاطرونهم الحزن والأسى و يدعونهم لخلع ثياب الحداد و الترحيب بعيد الله الاكبر و عيد رسوله الكريم صلى الله عليه و آله و سلم ... كثيره هي العادات الحسنه التي نشاهدها في كافة أرجاء الأهواز و بسين مختلف الشرائح في المجتمع ... الجميع مهتم بالنظافه و الصحه حتى الشوارع و الطرقات العامه و يتضامنون في مساعده الأيتام و الفقراء حيث يدفعون زكوات الفطره لذوى الدخل المحدود أو العوائل الضعيفه التي لا تملك قوت شهرها بل يومها و ما اكثرها في مجتمعنا !! ولكن هل ياترى تستطيع هذه الزكوات أن توفر لها ما يكفي لسد حاجه العائله لمده اسبوع واحد؟!

بطبيعته الحال ليس هذا هو الحل النهائي ... و تبقى بعد ذلك تصارع الفقر المدقع و الحرمان المهين و لكنها تحافظ على كرامتها و تأبى من أبرز العوز و الحاجه امام الآخرين ... هناك أيضاً إحتفالات و أمسيات شعريه وأديبه يعقدها الشعراء و الأديباء احتفاءً و إبتهاجاً بالعيد و قدوم لحظاته الاياميه الرائعه المنقطعه النظير

عندما يتدفق الأطفال و الصبيان إلى الشوارع و يندفعون مرتدين أزياءهم و ملابسهم الجديده و القشبييه ، ماسكين بأيديهم أكياساً صغيره لجمع المكروزات (المشبوش) من بيوت الجيران بل من كافة سكان الحاره و هناك من ينتظر تقديم العيديه ، أما الكبار فأدوارهم في العيد مهمه و رائعه ، لأنهم اول مايستيقظون من النوم يبدؤون بتبادل التهاني والتبريكات فيما بين أعضاء الأسره و يشرعون بتقبيل يدي الوالدين ثم يتناولون وجبه الافطار (الريوگ) بشكل خفيف و عاجل ليتوجهوا بعدها لأداء صلاه عيد الفطر التي تقام جماعه في كل المساجد و الجوامع في كافة أحياءنا و حاراتنا ... ما أروع تلك التقاليد خلال ايام العيد ... و لا ننسى أن هناك من فقد عزيزاً او حبيباً له خلال الايام الماضيه ، فمثل هذه العوائل لا يتم نسيانهم في العيد من قبل أبناء جلدتهم و جيرانهم ، بل على العكس من ذلك تماماً ، إنهم أول ما يزورون و الأسر المفجوعه بفقد حبيب و يقدمون لهم التعازي و يقرأون الفاتحه على أرواح

العيد من العوده و العود أحمد كما قالت العرب ، ها هو عيد الفطر المبارك قد عاد لنا من جديد بعد شهر كامل من الصيام و العباده و التهجد و الاستغفار ليزف للجميع بشائر الخير و البركه و النهاي و ليروي كل القلوب الظلمى و ليهدي كافة النفوس المتلهفه التي صامت رمضان، هذا الشهر العظيل و المليء بالعطاء ات المعنويه المتدفقه ، شهر وعد الله أن يغلق فيه أبواب الجحيم و يبقى أبواب الجنان مفتحة و مشرعة على مصاريعها ... ليؤوب الى الله كل المذنبين و ليعيدوه حق العباده في ليالي القدر التي من الله بها على البشر وجعلها خيراً من ألف شهر ... في العيد يعطى الصائمون أجورهم و توزع عليهم الجوائز المعنويه التي تتمثل في الأجر و النواب الألهي ، لأن الباري جل علاه .قال في حديث قدسى في فضيله فريضه الصوم ((الصوم لى و أنا أجزي به ))... و أما أفرار العيد في مجتمعنا العربي الأهوازي المؤمن فهي لا توصف بالكلمات بل تفوق الوصف بكثير ... خاصه في اللحظات الاولى من صباح اليوم الأول من ايام العيد

## عيدكم مبارك وإياكم سعيدة وكل

عام وانتم بألف خير

وعساكم من عواده

طاقه جريده الحديثه



# نظام التربية و التعليم ودوره فى تنمية المجتمع

بقلم : المهندس جواد باوى

لعلها تكون مرتبطه بموضوع المقال يقول الدكتور فى كتابة تكوين العقل العربى ان الرجل العربى الذى يحسب لغته الى درجة التقديس و هو يعتبر السلطة التى لها عليه تعبيرا ليس فقط عن قوتها بل عن قوته هو ايضا ذلك لان العربى هو الوحيد الذى يستطيع الاستجابة لهذه اللغة و الارتقاء بها الى مستوى التعبير البياني الرصين الذى تتميز به. اما الباقي فهم اعاجم و الاعاجم لا يفصح ولا يبين كلامه و منها يمكن القول انه كلما كان العربى اقدر على التعامل مع اللغة العربية تعبيرا و استجابة كان اكثر امتلاكاً لما به الانسان هو الانسان فالعربى انسان فصيح فبالفصاحة وليس بمجرد العقل تتحدد ماهيته .

ويمكن اعتبار اهم ما ساهم به العرب فى الحضارة الاسلامية التى ورثت الحضارات السابقة لها هو اللغة والدين الاسلامى بقى عربيا و لا يمكن ان يستغنى عنها فالعربية جزء ماهيتها كما يقول الفقهاء ونستطيع ان ندرك ابعاد هذا المبدأ الاصولى فى الاسلام اذا لاحظنا ذلك الدور البالغ الاهمية الذى تلعبه اللغة العربية فى الدراسات و الابحاث الاسلامية عقيدة و شرعية.

ويرى فى مكان آخر فى كتابه الانف الذكر ان اللغى ليست مجرد اداة للفكر بل هى ايضا القالب الذى يتشكل فيه الفكر ولا نظن ان هناك من يجادل بسجد فى كون الطفل الصغير يتعلم التفكير بواسطة الكلمات التى تقدمها له لغة المجتمع الذى ينشأ فيه.

و اذا كان الامر كذلك فأن عالمه الفكرى سيكون محدودا و لابد بحدود الامكانيات التى تقدمها له لغته الام.

وفى الختام نعود و نقول اننا لا نستطيع ان نحسم البحث و الدراسة حول موضوع التربية و التعليم بهذه العجالة السريعة او الثقافة و التنمية الفكرية امر يستدعى الصبر و المثابرة و الجدية و السعى الحثيث الى ان تفتح البراعم و تزدهر وتعطى ثمارها الباعنة؟

ما هى لغة الام؟  
ما هى اللغة التى نطلق عليها لغة الابهاء و الاجداد؟

ما هى اللغة التى نستطيع ان نعبر بها عن مقاصدنا و مطالبنا؟

ما هو دور اللغة فى الحفاظ على التراث و الفلكلور؟

ما هو دور اللغة فى تكوين علاقات ضرورية لايسد منها فى مختلف المجالات العلمية و الثقافية؟

الاسئلة فى هذا الشأن كثيرة و كلها تطالب بجواب مقنع و رد صحيح و من منطلق خير الكلام ما قل و دل لا يسعنا المقام للتحدث حول هذا الصعيد الهام و لو اردنا التوسع و التبسط فى الموضوع لنحول النقاش عند ذلك الى كتاب حجيم بينما الحال يقتضى كتابة مقال وجيز. و لهذا الركن من الاركان التربية العربية و التعليم علاقة وثيقة مع ما يعانيه شعبنا العربى من ضعف واضح فى اللغة العربية التى هى عنوانه و نبراس حضارته و تراثه الزاخر لغة اسلافهم لغة القرآن الكريم و النبى الامين(ص) و الائمة الاطهار(ع) ما الذى اصاب هذه اللغة حتى اصبحت هزيلة هشلة لا يكادون يعبرون بها عما يجيش فى خواطرهم و يدور فى اخلاهم و يغلى فى صدورهم من مشاعر مرهفه و احساس جياشة و قياضة.

ما الذى اعترأها؟ ما الذى دهاها؟ كما المحنت قبل قليل لسنا بصدد الاجابة عن كل هذه التسائلات و لكن نقول بكلمة واحدة من الاسباب و الدوافع التى ادت بسلغتنا الى هذه المستوى المتدنى من الخمول و الذبول كثيرة و اهمها ابتعادهم عنها بفعل الظروف المفروضة و الاوضاع غير الملائمة الموجودة حاليا و لان اللغة التى يجتازون بها المراحل الدراسية الحكومية هى غير لغتهم التى نطقوا بها و تكلموا بها منذ نعومة اظافرهم او بالاحرى منذ ان تعلموا النطق و الكلام و هم اطفال صغار و لكى تنهى المقال بشكل يفيد القارئ فى شان اهمية اللغة العربية عند اهلها نذكر بعضى آراء الدكتور محمد عابدين الجابرى حول هذه المالة

يقول سائر الاصعدة لانه يشكل الجسر الكبير للعبور الناجز لنشئة الاجيال و تنمية المواهب



و القدرات الذاتية لدى كل افراد الشعب لتتسنى لهم المشاركة الفاعلة و الجدية فى عملية بناء الوطن و الارتقاء به فى كافة المستويات فذلك اصبحت الدول تولى هذا القطاع اهمية عالية و تخصص له وزارة مستقلة فى هيكلتها و اطارها العام و تفرز تعليمات خاصة تحسب عنوان التعليم الالزامى الذى يقضى بتسجيل اسماء كل من تتوفر فيه شروط التعليم بدءا من الصغار الذى يجب عليهم ان يدرسوا من الصف الاول الابتدائى و حتى نهاية المرحلة الثانوية و من واجب الدولة ان توفر لكل التلاميذ و الطلاب الذين يدرسون بشكل منظم و ينضون تحت اشراف المناهج الدراسية الحكومية و لكل المنتسبين للسلك التعليمى امكانيات تحصيل العلوم و آياتها بالمجان لكى يتأتى لجميع ابناء الشعب ان يرسلوا اولادهم ليجتازوا هذه المراحل من التعليم المنتظم . كانت هذه المقدمة و ما ضمت بين دفتيها من جهل و اشارات نبذة عن الملامح العامة لنظامى التربية و التعليم وعند وصولنا.لهذه النقطة يجب الاشارة الى اللغة و دورها المهم فى انجاح عملية التعليم و اخفاقة و عدم نجاحه.

يبحثون و يقدرون الامور قبل تخطيط البرامج و تنفيذ المواد و القرارات اللازمة. فمسألة

يعطى النتيجة المرجوة و الغاية المنشورة.

ان الولوج فى الكتابة حول موضوع مهم كموضوع التربية و التعليم ليس بالامر السهل اليسير بل يتطلب القيام باجراء دراسة شاملة للوضع الاجتماعى الراهن و مطالعة الآراء المختلفة بهذا الشأن و مراجعة المناهج الدراسية و التعليمية فى المجتمع و فى غضون هذين الامرين تاتى التساؤلات ماهى الضرورة التى تدعو الى تبني الاجيال و تعليمها.

هل اثمرت طوال عمرها و لحسد الان المناهج و الانظمة التربوية و التعليمية المتخذة فى مجتمعنا؟

ما هو مدى تجارب الشعب او الطبقة الدراسية و تفاعله مع معطيات هذه المناهج و هل انجزت فعلا ما تبسّغ فيه الفئات المختلفة من المجتمع؟

هذه الاسئلة المطروحة وكثيرة مثلها ربما تاتى على ذات النسق لتشير الى ضرورة واحدة و هى ترسيخ اسس التربية الصحيحة و مقومات التعليم الناجح فى اوساط التلامذة و الطلاب . فعلى اية حال علينا ان نتناول اطراف الموضوع بالبحث و النقاش و نوضحه و نكتب حوله ما وسع المقام و سمح المجال فقد قيل فى الامثال :لما يترك المعسور بالميسور. تهدف الدول و الحكومات من وراء تشريع القوانين المرتبطة بامور التربية و التعليم الى وضع سياسات بعيدة المدى من شأنها ضمان مستقبل البلاد عن طريق اعداد كوادر متخصصة و متفلسة تخدم البلاد و تنشط فى المجالات المذكورة و يجب ان تاخذ المؤسسات و الجمعيات المعنية بنظر الاعتبار مدى قابلية الشعب لتلقى او قبول التعليم و مضامينه فقد تكون غير متوائمة و متناسبة مع تقاليد و معتقداته و آدابيه و من الطبيعى فى هذه الحالة ان تنقد فاعليتها فى التأثير الايجابى و تبقى مفتقرة الى تغيير جذرى او تعديل شامل يتفق مع مقتضيات الواقع ومتطلبات المجتمع و هذا الامر طبعاً نادراً ما يحدث لان المسؤولين عن شؤون التعليم غالبا ما يكونوا من نخبة الخبراء و كبار المختصين و خيرة المتقنين الذين يدرسون و

المجتمعات الانسانية على مدى القرون المتتالية اجتازت مراحل كثيرة و حاسمة من حياتها الاجتماعية واقتضت طرقا و عرة و غير مسلوكة واستطاعت ان تذلل الصعاب و تسهل الدروب بـفضل امتلاكها للجوهرة الثمينة و الدفينة فى ذاته وهى العقل الحصيف الذى قضى هو الاخر قسطا من مسيرة تضججه و تكامله التدريجى ضمن المسافات الشاسعة التى قطعها الانسان و كان بمثابة الساعد الايمن و العضد المضيد لهذا الكائن الحسى الذى سخر الطبيعة و تمكن من استخدامها فى سبيل توطئة الامور لغرض الحصول على اقل مستلزمات الحياة و رفاهية العيش.

فمن خلال هذا الكلمات الوجيزة نستطيع ان نستنتج -دون غناء و صعوبة- ان الدور الريادى الذى قاد الانسان الى ان يهتدى لما وصل اليه و يبلغه فعلا مرده دون شك او ريب للعقل المفكر و المبدسر الذى اودعه خالق الوجود سبحانه فى ذات البشر بحيث يمكننا القول و بكل جرأة و صراحة

انه لولا هذا الدرنضيد و العقد الفريد لباءت كل محاولات الانسان و مساعيه من اجل بلوغ غايته و مرماه الى الفشل الذريع و لا عسف الطريق و ضل السبيل و بقى قابعا فى الكهوف التى كان يعيش فيها و يقطعها فى مراحل عيشه البدائية.

لما كان الهدف الذى نبغيه من جراء تطرقنا الى هذه المقدمة هو ان نستشف قوة العقل و اهميته فى تكوين الحضارة الانسانية و نموها و ازدهارها ينبغى لنا اذن و بعد ان تبين لنا ما نرمى اليه ان ندرس بجدية و موضوعية كيفية الاغنياء به و تربيته و توجيهه و تلقينه التعاليم و المعارف الضرورية اللازمة وهو هذا ما يمهّد طريقنا للبحث و الدراسة عن الموضوع الذى اخترناه ليصبح عنوانا لهذا المقال و هو موضوع التربية و التعليم الذى يتسم فى كافة ابعاده و جوانبه بالاهمية القصوى و الحساسية البالغة و على الدراسية و الباحثين فى حقل العلوم التربية و المناهج التعليمية الالتفات لهذه النقاط بشكل جيد و ايجابى لانه اذا لم يتم التركيز و الدقة فى هذا الخصوص سوف يفقد مفعوله و لا

## كيف تصير انسانا"

على عبدالحسين

بالجنس ولكن انفلاقه على هذه التجربة تمنعه من سد حاجته فيالتالى  
يمرض نفسيا كذلك من يكره وظيفته و لم يقم بتغييرها خشية اعتبارات  
يؤدى به الامر الى القتل فيها...

ان الدكتور يعتقد بقوة و اصرار ان الانسان كائن لا يحتاج الى قيود و ترويض خشية دماره و انه مع قليل من تربية و مراعاة الاعراف و كثير من الحرية و الانفتاح الذاتى و الاجتماعى يستطيع ان يشق طريقه نحو الصواب و النجاح مستعينا و مستندا على فطرته العظيمة التى تتمتع بعقلانية و تدبير فائقين.

٥- العرفان : او حب الوجود : ان الانسان الذى ازاح النقاب من على وجهه الحقيقى و سار مع وليس خلف فطرته و افتتح على مشاعره و حوائجه (مع احترام الاعراف) يصبح كائنا يمشى على طريق الحقيقى الصواب فهو لا يخشى عواطفه فيعبر عنها و يقوم بسد حاجاته من دون خجل او خوف وان حدث ان اخطأ فيقوم بتقويم سيره وسلوكه . هذا الانسان المتفتح على انسانيته يتلائم مع كل الظروف و الحالات و من دون كبش المشاعرة و احتياجاته و فى نفس الوقت لا يقوم لا بتفريط و لا افراط فيحافظ على بقاءه و انسانيته فيبقى عليها من دون خدوش او اقلها.

هذا الانسان يحزن حين يشعر بالحزن و يضحك حين يشعر به و يغضب لما يفضيه شئ انه صادق مع نفسه و مع الآخر لا يعرف الخدعة او الزيف...

٦- الكمال : ان الانسان المتحرر نفسيا يصبح انسانا كاملا ؛ انه مجموعة من كل ما هو انساني مما يُمنح القدر فى الحياة فيصر كائنا قائما على ذاته مقتربا من بنى نوعه متعاطفا معهم مفيدا.

٧- النجاح : كذا انسان سوف يعرف مكان الداء و يعرف الحلول فيسدها خدمة للبشرية جمعاء . كذا انسان يصبح عبقريا خلاقا فهو الغاية من الخلق . انه هو الانسان .



امام تجارب و امور تحدث فى الحياة الاسرية و الاجتماعية ... كى يكون صادقا مع نفسه و واقفا منها و متطباقا معها و لاغيا نقاب الزيف و الغيرة...

٤- الفطرة : يعتقد راجرز ان فطرة الانسان هى بمثابة البوصلة و الدليل و ينبغى الوتوق بها فهى خير مرشد و طبيب و معلم تستطيع هداية الانسان نحو الصحة و النجاح و التأق. ان الانسان او فطرته بمقدورها تحديد الحاجة و رسم الطريق المؤيدة الى الحل . على سبيل المثال ؛ يشعر شخص

٣- الانفتاح : او الانفتاح على التجارب ، يعتقد الدكتور راجرز ان الانغلاق على تجارب الحياة يسبب كبش المشاعر عدم الاستفادة من مواهب و القدرات الشخصية ، فالانسان لما يحس بخاطر على سمعته او رزقه او حتى يتوهم خطرا ما وفى اكثر الحالات الدافع هو مجرد توهم او تضخيم لامور، كل هذا يشل طاقات الفرد ويجعله يشاكس فطرته مما يزيده ارتباك و ازدواجية و فقدان الثقة بالنفس ... فعلى المرء ان يتحلى بالشجاعة و يفتح

معظم الناس يعيشون العمر بدرجة منخفضة من الانسانية و المواهب التى تكمن فى داخلهم . و هذه الحقيقة تدل على خسران جسيم هو مصير صار محتوما و لا مناص منه .

الدكتور كارل راجز و هو كاتب مبدع و عالم من علماء النفس الكبار قام قبل بضع عقود بتحليل هذه الظاهرة القديمة الجديدة ثم بين ما على المرء فعله حتى يقترب اكثر فأكثر من فطرته و انسانيته و مواهبه .

١- النقاب : يعتقد الدكتور راجرز ان معظم الناس او مصابين بامراض نفسية يخفون وراء اتقية هى لم و لن تكون ذاتهم الحقيقية فهم لا يشعرون باراحة لانهم يمثلون ادوار مزيفة و بعيدة عن الواقع ولأن هذه الادوار لم تسد او ترو حوائجهم الحقيقية . هولا يمارسون الازدواجية مرغمين او راضين . ان حالانهم هى حالات انسانية . يندفعون نحوها للحفاظ على بقائهم . مثلا ان عدم وجود الحرية فى مجتمع ما تجعل الناس يعتقدون ما لا يرونه حقيقة و يلبسون ما لا يرونه جيدا و يمارسون الطقوس التى لا يرونها مجدية و يعملون فى وظائف لا يحبونها و يتزوجون ازواجاً لا يرغبون بها...

٢- الدفاع : كما اشرنا اعلاه ان ارتداء او الاختفاء خلف النقاب هو يحدث فى الغالب بسبب الدفاع عن النفس و الحياة بشكل عام ، فلما يشعر المرء بخوف على وظيفته مثلا يقوم باعمال لا يحبها و لا يجيدها ولكن فقط من اجل الاحتفاظ بوظيفته تمدد بلقمة رزق ، او تجد امرأة لا تحب زوجها لكن من اجل لقمة العيش تنام معه و تبلى له حاجاته مما يدفعها و بمرور الوقت نحو الاصابة بامراض نفسية كذلك الطفل فى البيت و الطالب فى المدرسة و الصحنى فى وسيلة الاعلام ...وليس بالضرورة الكل يتجه نحو الامراض النفسية لكن الكل سوف يواجه مشاكل نفسية تختلف درجتها من شخص الى آخر باختلاف حدة المشكلة الاجتماعية . فالخوف و عدم الحرية و ممارسة الازدواجية و عدم اتاحة الفرصة لاسراز الذات الحقيقية لكل شخص تسبب فى حرمانه من مواهبه وبالتالي الاقصاء من فطرته و انسانيته.



## ومضة

اكو واحد تضنه ابصر الك عون  
بس وكنت الشدايد بالعكس صار  
و اكو واحد حسبتة ابصر فرعون  
بس بجفوف اديه طفالک النار  
على ابو حسين من الأهواز

## هات

يايه ون يسمر دليلى يابه ون  
هل عمر و ابنوح يابه يابه ون  
يايه وين اتريد بيه يابه ون  
للمعات اوياك يسمر للمعات

لش السبع يا ربع من ماي ذله يرد  
و يا حيف راح الجنة حل ابعله يرد  
ما شوف واحد بقى لهل المكارم يرد  
من يوم واحد صبح زى الزلم ونسه  
ضيعته رمز المجد من الفكر ونسه  
رد للقلب يا فرح و اهل مثل ونسه  
كل ما تعلمه الكصب للعرج لازم يرد

اشد امثل هضيمه و كلفنه  
ابصر ذل هليلالى و كلفنه  
طون بيرق عزما و كلفنه  
وخذن چم حيد منه البى حميه

ابناهى الحب دواء دائى بشفته  
شفائى ارحيق مص شفتى بشفته  
لجن قاضى الهوا العلنى بشفته  
ابظما حتى الللى يحرم عليه

طاهر العاشورى

## ابو ذيات وعتابه

الفجر مر صار شربى و ضحكلى ( والضحى اكللى )

أذه و دمكك يصاحب وضحكى ( وضحك لى )

عرفت الطرب لجلى و ضحكلى ( و الضحك لى )

يريد أمشى ورا و أشبع أذيه

xxx

مو للحج تظل للوطن منساک

يخى و بزودک آنه اصبحت منساک

إعتقد لو انسه كل الناس منساک

لأن بيک المجد يرتفع ليه

xxx

أود اللى يمد ايده بعيده

يمدهه و العمر نفرح بعيده

يخل تنسانى من عندک بعيده

و لا ضنيتک اتعوف الاحباب

عبدالساده العاشورى

## بيت من الهات و ابو ذيتين

انضحک لا تزل بالک ويهلك

و مو ويهين خل ثابت ويهلك

ابهوى نفسه المشى يخسر ويهلك

و ذليل ايعيش فوگ من الوطيه

مجان الصبر هم اطحتت بالراح

وعمرى الفات لتظن خلص بالراح

بصراحه ما اهمن گمت بالراح

العندى ايروح خايف من اديه

الرجل مو ويهين لازم ويهله

والوفى الميخون ويزل ويهله

ويهله ابكل شخص طيب ويهله

و لاهله ابکلن ردى او ماعنده ذات

ستار صياحى ابوسرور

## هوسه

ما اقع اعنان قلمى و لا اخبى بالكلام

او عيشة العز بالصريفه اتصيرالى تاج و وسام

من چيح قصر المذلة و من عمت عين التنام

عالباطل و الذل والعياله

ستار صياحى ابوسرور

## رسالة من تحت الماء

نزار قباني

إن كنت صديق..

ساعدنى كى أرخل عنك..

أو كنت حبيب..

ساعدنى كى أشفى منك

لو آتى أعرف أن الحب خطرٌ جدًّا

ما أحببت

لو آتى أعرف أن البحر عميقٌ جدًّا

ما أبحرت..

لو آتى أعرف خاتمتى

ما كنت بدأت..

اشتقت إليك..

فعلمنى أن لا أشتاق

علمنى كيف أقصُ جذورُ هواك من الأعماق

علمنى كيف تموتُ الدمعةُ فى الأحداق

علمنى كيف يموتُ القلبُ وتنتحرُ الأشواق

إن كنت قوياً..

أخرجنى من هذا التيم..

فأنا لا أعرفُ فنُ العوم

الموجُ الأزرقُ فى عينيك..

يُجرىجرى نحو الأعماق

وأنا ما عندى تجربةٌ

فى الحب.. ولا عندى زورقٌ

إن كنتُ أعزُّ عليكُ فخذْ بيدى

فأنا عاشقةٌ من رأسى حتى قدمنى

إنى أتفَسُّ تحت الماء..

إنى أغرق..

أغرق..

أغرق..

## ابو القاسم الشابى

أراك، فتخلو لدى الحياة

و يملأ نفسى صباحُ الأمل

و تنمو بصدرى ورود عذاب

و تنحو على قلبى المشتعل

فأعبدُ فيك جمال السماء

ورقة ورد الربيع، الخضل

و طهر الثلوج، و سحر المروج

موشحة بشعاع الطفل

\*\*\*\*\*

أراك، فتخفق أعصاب قلبى

و تهتزُ مثل اهتزاز الوتر

و يجرى عليها الهوى، فى حنو

أنامل، لدنا، كرطب الزهر

فتخطو أناشيد قلبى، سكرى

تغرّد، تحت ظلال القمر

و تملأنى نشوة، لا تُحد

كأنى أصبحتُ فوق البشر

أودُ بروحى عناق الوجود

بما فيه من أنفُسٍ، او شجر

## ابو القاسم الشابى

أنت كالزهرة الجميلة فى الغاب

، أنت كالزهرة الجميلة فى الغاب،

ولكن ما بين شوك، ودود

والرياحين تحسبُ الحسكُ الشريرُ

والدود من صنوف الورود

فافهمى الناس... إنما الناسُ

خلقُ مُفَسِّدٌ فى الوجود، غيرُ رشيد

والسعيدُ السعيدُ من عاش كالليل

غريباً فى أهل هذا الوجود

ودعيمهم يحون فى ظلمة الإنم

وعيشى فى ظهرك المحمود

كالملاك البرىء، كالوردة البيضاء،

كأغاني الطيور، كالشفق الساحر

كالكوكب البعيد السعيد

كتلوج الجبال، بغمرها النور

وتسمو على غبار الصعيد

أنت تحت السماء روح جميل

صاغه الله من غير الورود

وبنو الأرض كالقروء، وما

أضئ عطر الورود بين القروء!

أنت من ريشة الإله، فلا تلقى

بفن السما لجهل العبيد

أنت لم تخلقى ليقربك الناسُ

ولكن لتعبدى من بعيد...

## ابو ذيات

ناصر يبر الزرگانى

يخل زين الزلم درة منصبه ( من صباه )  
ابكماله اعله النجم عله منصبه  
الى اعيون العده كلها منصبه  
اعتقد چى بى ضره و سدود ليه

كخرز الدردبيس و سحر تاجد  
اضغنتنا و فى الضماير جمر تاجد  
الو بغته زمان اويای تاجد  
تحس وجدک يريم اجنون بيه

ما هده ابضباب و ليل جدلاى  
و لا حب الانانه و گلت جدلاى  
ذو سلوة رفاگه و بعد جدلاى  
الگشبنى ابغيب الى حوبه سعيه

اشما قسم عليه الله راضى  
و لو يصيح صريم و شوگ راضى  
يديه فوگ لب احشای راضى  
العزم بالله لكع زودج بديه

يخل سلك الشرف و الخير جدبا  
و لو تملك فلس لا تشخ جدبا  
روضک لو تصيبه اسنين جدبا  
اصبر و ارتجى من الله عطيه

نالت على يدها ما لم تتله يدى  
نقشاً على معصم او هت به جلدی  
xxx

على المعصم نگش زيتون نالت  
وهت جلدی ابخضابه و حين نالت  
اببرد عضت عنها ايوم نالت  
وبچيت ادم لجلها و بچت ليه

# عطلة العيد، اشكالية معقدة !

تتمة كلمة العدد

غالبية سكانها في محافظة خوزستان وفي باقي المناطق من البلاد.

ليس هذا القرار بالأمر الصعب بل انه سهل للغاية اذا ما توفرت هناك نية صادقة وعزم راسخ لحسم المسألة داخل أروقة مجلس الشورى الاسلامي حتى تكون بهذا قد خطونا خطوات جادة نحو تحقيق العدالة وإزالة الفوارق وتعديل بعض الذهنيات الخاطئة تجاه مختلف القضايا المتعلقة بهذا الشأن.

و إما المندوبون الذين يتوبون عن هذا الشعب في البرلمان يجب أن يمارسوا أدوارهم و صلاحياتهم لتابعة المسألة وطرح المشكلة في الأوضاع الثقافية هنا كلى يتسنى للنواب الآخرين كسب الاطلاع اللازم عن ثقافتنا و خصوصياتنا التراثية والاجتماعية وبالتالي الموافقة على منحنا يوماً آخر من عطلة العيد...

تكاثر تكتمل... وهذا شعب لا يجيد التحدث بسلفه العصر... فمن يقوم يا ترى في المطاف بحل هذه الاشكالية التي باتت تستعصى على الحل؟

أين يكمن الداء والمشكلة فهل هي في العيد نفسه - أعود بالله - أو هي فينا أولاً فهي في السياسيين والبرلمانيين الذين لا يتفهمون الوضع الثقافي المتردى لهذا الشعب؟! ماذا - يجري في مراكز صنع القرار هل هناك من بيت في هذه المسألة ويحسمها حسماً نهائياً يقسم فيها نزاع القوم؟! نأمل أن يتم حلحلة هذه الاشكالية بطريقة حضارية و مرضية ومنصفة عاجلاً غير آجل...

إنها تطفو إلى السطح كلما حل العيد و تنتظر من يضع النقاط على الحروف، ولا يخفى على الجميع أن كافة شرائع الشعب العربي تطالب بأضافة عطلة العيد و لو يتم تحديد دائرة شمولها في المناطق التي يشكل العرب

على هذا الامر الهم، و الكل يعرف معرفة تامة و يعلم علم اليقين أن لا عيد آخر يحتفل به أبناء الشعب الاهوازي بهذا القدر القدر من الأهتمام و الغاية و بالكاد القول أن عيد الفطر هو عيدنا الديني و القومي و الثقافي و لا شك و لاربية في هذا الكلام... و يحدث للأسف أن يتم إعلان عيد الفطر في وقت متأخر من الليل أو قد يعلن في بعض الأحيان في ضحي العيد نفسه - كما حدث فعلاً قبل أكثر من عقد من الزمان - فيضطر الإنسان العربي أن يلملم نفسه بسرعة كبيرة و لا يتمكن من الاستعداد المناسب و التحضير الجيد لاستقبال هذا العيد و عليه أيضاً أن يغش - أي يخرج مبكراً لعمله في صباح اليوم الثاني للعيد - و يحضر في دائرة عمله خشية أن يتم تسجيل الغيبة له أو معاقبة أو حتى إخراجة - تسريحه - من العمل وبالتالي يكون قد خسر فرصة عمله!!... تلك أفراح قصيرة لا

الشخصيات و يرفعون عقيرتهم بعلامه الاحتجاج عندما تطرح قضية عطلة العيد؟! هل لان هذا العيد أصبح مكروهاً و غير مرغوباً فيه لاسمح الله؟! هل تم تسييس هذه القضية وعلى هذا الاساس أخذ البعض على عاتقه مهمه إفشال إزدياد العطلة؟! إن الاحتفال با لاعياد الوطنية والدينية هي من أبسط حقوق الشعوب والامم و تشكل أحد أبرز الخصوصيات الثقافية والتراثية لكل الامم ولا يحق لاحد حرمانهم من هذا الحق البديهي المنصوص عليه في الميثاق الدولي لحقوق الانسان بل - يجب على الجميع أن يتعاون في منح هذه الحقوق لاهلها و ليس العمل على منعا أو وضع العراقيل في طريق تحقيقها.....

العيد رمز ثقافي وديني و وطني يجمع الجميع على العناية به والا هتمام الوافر بشأنه و لا يختلف إثنان من العقلاء لبلوغه ان ناخذ في تربيده و كانه نوع من تلاوة الاذكار و الاوراد.

وهم ان نؤكد اهمية القيم و المبادئ و المثل العليا و كان هذا التوكيد هو الحل و ذلك لان الهدف و مجموعة القيم المقترنة به هو المشكلة نفسها أي هو السؤال نفسه الذي يلح في طلب الجواب او الحل. فالقول مثلاً بان حل مشكلاتنا لا يكون الا بالعودة الى القيم الدينية كما قد يترادى لنا اول وهلة لان المشكلة و المطلب هو البحث عن المعوقات التي حالت دون ممارسة تلك القيم.

فهذه القيم ليست اكتشافاً جديداً علينا تقع به الناس فهذا

أمتار الى الامام بسبب رفض الكثير من نواب المجلس للتصويت لصالح هذا المشروع أو المقترح و عادت حليلة الى عادته القديمة كما يقال و انصرف الرجل عن مواصلة مشروعه غير المدعوم من قبل أكثره زملاءه البرلمانيين ..... ثم تكررت المحاولات في دوائر حكومية أخرى و حاول البعض ممن يملكون منابر للتعبير أو الادلاء بالرأى في مواقع ذات تاثير في صنع القرار، حاولوا أن يعيدوا الكرة مرة أخرى، لكنها هي الاخرى باءت بالفشل وأصبحت مصادفاً لهذا البيت :

ما كل يتمنى المرء يدركه / تجري الرياح بما لا تشتهي السفن هنا و عندما وصلت كل تلك المحاولات و المتابعات والمطالبات الى طريق مسدود، لابد من طرح تساؤل واضح و شفاف في هذا الخصوص: لماذا تنتفض بعض الصحف المحلية و الوطنية و يغار الكثير من

ليس ما تقدمه اليوم ببرنامجاً يضاف الى برامج اخرى مبذلة في ساحة الفكر الراهنة بل تهدف الى الخروج من مسرح الجدل الذي يحتدم فيه الصراع بين المواقف النظرية التي تحولت الى ادوار يتقمصها المفكرون ما تزال تكرر اقوالها دون ان تصنع حبكة تفضي الى حل في نهاية الامر.

فالهدف اذن انزال المناقشة من سماء التجريد و التراسق بالالفاظ الى حيث يمكن ان تجد مهبطاً آمناً على ارض الممارسة الاجتماعية و السياسية و لا يتحقق ذلك الا بالمنهج و ليس بالهدف و اما الهدف فمعلوم و لا يكفي

## ازمتنا: تشتت الانتماء

مهدي جيبوري

به الكتب و اعمدة الصحف و برامج الاذاعة المسموعة و المرئية انما تعبّر جميعاً عن معارك يساري او رايات ينضوي تحتها المفكرون حيث يستمدون حماسهم او خصومتهم من جدارة اليسير الذي يمنحهم هويتهم الخاصة دون ان تكون خصومتهم ازاء قضايا او مشاكل بعينها يطرحون و يقترحون لها حلولاً يتصارعون حولها. فالمسألة اذن نوع من رد الفعل على الشعور باقتفاء الانتماء الحقيقي ومحاولة لاسترداده تحت عناوين او تسميات مختلفة.

بقدر ما تضيف فارساً جديداً الى احد المعسكرات الكلامية القائمة.

ولا ريب ان المازق الذي يتخبط فيه معظم المفكرين هو حصاد حفية طويلة بدأت في يوليو ٥٢ توطأ المتقف فيها مع المجتمع بحيث اصبح نصف ضحية ونصف شريك وقبل ان في تحليل دور المتقف او المفكر في الحقبة الطويلة وتصنيف المواقف التي اتخذها والتي أدت الى المعارك الفكرية الراهنة قبل ذلك ينبغي ان اطرح فرضاً ازعج فيه ان ما يقدم اليوم من بيانات مستفيضة عن الهوية و الاصاله و المعاصرة و الغزو الثقافي وغيرها مما تفيض

يشبه - مع بعض الفرق - القول بالعودة الى اخلاق القرية التي تحض على التضامن و التراحم... الخ فلا خلاف حول جدارة الاهداف التي تنطلق الى تحقيقها بما يقترن بها من قيم انما يبرز الخلاف عند تفسير الاوضاع التي تدفع الناس بعيداً عن تحقيق هذه الاهداف. اما المنهج - في هذا الصدد - فهو طريقة وضع المشكلة بحيث يحطم الحلقة المفرغة التي يدور فيها الجدل الناشب مما يؤذن باقتراح حل لها على الوجه الذي لا تتعاضل فيه مع المشكلة متحيزين بمعسكرتنا المعادية.

فاية اقوال يصرح بها لا تضيف جديداً الى علاج المشكلة

ليبلغه ان ناخذ في تربيده و كانه نوع من تلاوة الاذكار و الاوراد.

فهذه القيم ليست اكتشافاً جديداً علينا تقع به الناس فهذا

## التبضع في ليلة العيد

المصور: سيد كاظم القرشي





# مرآة الفنون

## الفن عمل انساني و موجه للإنسانية

لقاء مع الفنان سعيد زرگانی

حاوړه: سيد كاظم القرشي



الساحة الفنية

هل قدمتم اعمالاً للإذاعة أو التلفزيون؟

هل تستمع للغناء التراثي الاهوازي؟

نعم استمع الى الكثير وانا شخصياً التقيت بالفنان الراحل يونس خلف حيث كان يسكن في جوارنا في حي آخراسفالت وينقل لي ذكرياته من الفنانين القدماء ولكن ظلم هو وجيله لعدم وجود الامكانيات اللازمة لحفظ تراثهم و غناءهم الاصيل حيث كانوا فناناً يملكون المواهب والقدرات الفنية ولكن كانوا يعانون كما نحن نعانى من قلة الامكانيات المادية والمعنوية وعلى الرغم من شحة الامكانيات قدموا الكثير من الاغاني التراثية التي سنظل نرثها جيلاً بعد جيل

كلمة أخيرة

-: الفن هو عمل انساني نابع من صميم الانسان وموجه الى الانسانية بأسرها بمعزل عن اللون والعرق والجغرافيا

ما هو رأيك في جريدة الحديث؟

-: نعتز بها ونعلم أن جهوداً مضنية وراء صدورها فاشكرهم جزيل الشكر وادعو ان تستمر في صدورها حتى تتكلم عنا وعن الفنانين وتعكس آمالهم وآلامهم وأن نكون معاً في خدمة الثقافة والفن ان شاء الله

سعيد! اشكر!

سجلنا عدة تواسيح للإذاعة وايضاً سجلنا نشيد يا رسول الله مدد لقناة الاهواز واغنية الشارة لبرنامج مرحاب كان من اعمالنا والذي كان يثث لمدة ثلاثة اشهر قبل وبعد البرنامج ونشيد بمناسبة مولد الامام الحسين (ع)

من هم الذين تعاملت معهم في هذه الفترة من الشعراء والفنانين والملحنين؟

: الحاج عباس الحزباوي الذي له باع طويل في كتابة التواسيح والحاج مهدي دغاغلة وصديقي ورفيق دربي معلا باوي في هذا المشوار وسيد مسعود بن سعيد من قسم العربي في التلفزيون

ماذا عن اعمالك المستقبلية؟

-: سجلت عدة اناشيد للبيت في قناة الكوثر ولكن عندما ذهبت الى طهران قالوا يجب ان يعيد تسجيلها في استديوهاتهم وان شاء الله بعد ايام العيد سوف اذهب الى طهران بغية متابعة بيت هذه الاناسيد وطبعاً عندي افكار ومشاريع للمستقبل كثيرة وارجو من الله ان يوفقني فيها

ان شاء الله! برأيك اين مكانة الفن الاهوازي؟

-: حدث نشاط وحركة قوية خلال ١٠ سنين الماضية و ظهرت كفاءات جبارة، يمتلكون المواهب والفكرة الثيرة وقدموا الكثير من الاعمال الرائعة وتركوا بصمات مهمة في

لازلنا صديقان ورفيقان متلاصقان ومتابران في ساحة الموسيقى والفن

ما هي اهم فعالياتك الفنية قبل دخولك فرقة الثقلين؟

كنا نمارس التماريس انا والفنان معلا ونؤدي ببعض الاغاني الشهيرة لعبدالحليم وام كلثوم وفي سنة ٧٨ تعرفنا على بعض الاخوة الناشطين في مجال الفن والموسيقى و اجرينا احتفالاً جماهيرياً في حي آخراسفالت بمناسبة مولد الامام المهدي (عج) وقدمنا في هذا الاحتفال اغنية الاطلال وعدة اناشيد دينية بالمناسبة مما لاقى استحسان الجمهور والنخبة الموجودين وايضاً بعد هذا الاحتفال دعينا من قبل بعض المثقفين ومن بينهم الاخ عبدالكريم الاهوازي الى احتفال خريجي الجامعات في قاعة المدينة سنة ٧٩ وغنينا مقاطع من اغنية موعود وبعد هذين الاحتفالين تعرفنا على الاخ الحاج مهدي دغاغلة والتحقت فيما بعد بفرقة الثقلين

طيب يا سيد زرگانی تريد نسمع منك اهم ما قدمتموه في فرقة الثقلين؟

-: ادينا الكثير من البرامج في الاهواز وباقي المدن في المحافظة وايضاً على مستوى ايران في طهران واصفهان وكرمانشاه وغيرها من المدن كما اجرينا برنامج في اجلاس الرؤساء في طهران وكل سنة نشترك في مهرجان المسابقات القرآن الكريم وبالتحديد في مراسم الاختتام

ماذا عن الترتيب التيحازت عليها فرقة الثقلين في المسابقات؟

-: كما تعلمون فرقة الثقلين، فرقة عريقة وقديمة في مجال التواسيح ولها مشاركات عديدة في مسابقات مختلفة طبعاً من الواضح بانها حصلت على الكثير من الجوائز حيث هي الاولى في البلاد ولكن منذ حضوري فيها ما عدنا نشارك في المسابقات كي نفتح المجال للفرق الاخرى ونحن اكتفينا فقط بالمشاركة في الاحتفالات والمهرجانات والمناسبات الدينية

هل شاركتكم في مهرجانات دولية اعني خارج البلاد؟

-: نعم قبل ان التحق بالفرقة كانوا قد ذهبوا الى خارج البلاد اكثر من عشر مرات ولكن في المدة التي كنت معهم ذهبننا الى الامارات ولبنان وسوريا وتركيا وادينا بعض البرامج هناك.

من الفنون التي اخذت دورها الفاعل في السنوات الاخيرة في اوساط المجتمع وكسبت مكانتها بين الفنون، هي التواسيح والابتهالات الدينية التي لاقت استحسان الكثيرين وتأسست فرق مختلفة ناشطة في هذا المجال ومن بين هذه الفرق، فرقة الثقلين للتواسيح فرقة فنية شهيرة وذات اداء رائع ولها حضور موثر في الاحتفالات الدينية والمسابقات القرآنية والتواسيح وقد حصدت الكثير من الالقاب المحلية والدولية وذاع صيتها واشتهرت في ارجاء البلاد، التقينا في هذا العدد مع احد اعضاء هذه الفرقة واليك ما نتج عن هذا اللقاء:

\* السيد سعيد زرگانی نشكر على اتاحة هذه الفرصة لنا، في البداية نود نسمع عن سيرتك الذاتية؟

-: في البداية اود ان اوجه شكرى وتحياتي لكم وللجهود التي تبذلونها لخدمة الثقافة والادب والفن واصحابها واما بالنسبة للسؤال انا سعيد زرگانی عضو فرقة الثقلين للتواسيح من مواليد سنة ١٣٥٦ هجرى، ولدت في منطقة حصار آباد في مدينة الاهواز ولازلت اسكن هناك بيد ان قضيت سنوات من عمري في حي آخراسفالت، حزت على دبلوم الحاسوب وحتى الآن لم اتزوج بمعنى انني حتى هذه اللحظة لم ادخل القفص الذهبي

\* طيب يا سعيد العاقبة ان شاء الله! حدثنا عن بداياتك الفنية؟

-: انا اعتبر نفسي هاوياً في مجال الموسيقى حتى الآن ولكن اجابة عن سؤالك كنت في سنين المراهقة استمع الى اغاني عبدالحليم حافظ وام كلثوم ومحمد عبد الوهاب وناظم الغزالي واحضري وغيرهم من الفنانين العرب فكنت استمع الى اشرفتهم ولكنني كنت اخصص وقتاً اكثر لعبدالحليم وكنت احفظ أغاني هذا الفنان المتألق كما كنت امارس تلاوة القرآن خاصة في المدرسة وبالذات في المراسيم الصباحية وكان اصدقائي يشجعوني على هذا الامر واول بصراحة اعتبر نفسي لازلت في الفترة التجريبية ولم ادخل الى عالم الموسيقى بصورة احترافية وامل ان ادخلها مسلحاً بالعلم والتجربة كي استطيع ان اقم اعمالاً فنية مميزة وكل الاعمال التي قدمتها كانت نابعة وتاجت من حبى للموسيقى ولهني لهذا الفن المميز واهم ما حصل لي في بداياتي هو تعرفي على الفنان القدير والاخ المحترم معلا باوي ومنذ ذلك الحين و

## قصة قصيرة

الشعور الرهيب للقاص سالم باوي

النافذة الواقعة امامه. حذقت على جهاز الهاتف الأسود اللون الواقع على المنضدة الخشبية. أحسّت أن ضعفاً عاصاً ينتاب كيانها فلم تتمالك نفسها وألقت بكل ثقلها على حافة النافذة. خيل لها أن قوة جاذبية الأرض تضغط عليها اكثر من ٨/٩ نيوتن... تحركت مرتجفة نحو الهاتف كمن ألمّت به نوبة قلبية. مدت يدها اليمنى. أحتبكت أصابعها على السماعه. تعالى الى سمعها صوت رجل مجهول كان قد اتصل على طريق الخطأ، فأعادت السماعه في مكانها وتفتفت الصعداء ونظرت الى صورة الرجل المعلقة على الجدار أمامها. فترة طويلة كانت قد مضت على نأرحيل زوجها. ذلك النبا الذي اقشعر له بدنها حين تلقته عبر الهاتف ومنذ ذلك الحين ضل يتملكها شعور رهيب كلما تسمع رنين الهاتف

المشهد ما بعد الأخير

ما ادري والله...؟! عابر سبيل لا ادري ماذا اكتب لهذا العدد من جريدة الحديث التي تعثر اصدارها لاسباب لا يعلمها الا الله و الراسخون في العلم وشخصاً أخشى ان اذكر اسمه هنا حيث مر وقت طويل على العدد السابق وقد جف قلبي وبدأ العصيان عليّ وكلما امرت عليه ان يدور في يدى و يسطر الكلمات على الاوراق لا تجذب انته تكتب بـلجهاز الحاسوب ما تكض قلم بيدك لم يعد يطيعني ومرّت فترة وانا على هذه الحال حتى اسمع صوت ابنتي البكر تقول : بابا اكتب على بنيننا حوشنا نظرت اليها نظرة العاقل بالسفيه وقلت لها : شكّبت ولج اهو بـبنيناه صار مثل جريدة الحديث يوم بنى طابوگه وشهر انظّل انتاني يمته ابي الاصتا يخلى الطابوگه الثانية هاي صارلنا اربعة اشهر وما بنينا نه مطبخ.

نعم احبتي الكرام وهكذا اليوم كتبت هذا العمود لهذا العدد عساي ماذا اكتب للعدد المقبل بعد اسبوع! لا بعد شهر! لا بعد ستة اشهر! لا ولك! ما يصير. ايسحبون الترخيص )

من الفلكلور

ابو باقر الاهوازي

الحزورات الشعبية الاهوازية

١ - سود سود وبالبراري اعود

الجواب : بيت الشعر ( الصهوه )

٢ - طاسة ابطن طاسة وبالبحر

ركاسة الجواب : السحلفه ( الرگه )

٣ - هوف هوف لا اله ليه ولا اله

صوف الجواب : الشكوة

٤ - جاعد ابدكاه و يعلس ابصرانه

جواب : الفانوس

٥ - اسود مسده ايدش بابس يطلع

منده الجواب : المكحل

٦ - عرب آلى نزلوا ريسموا ما كلو

محلوا ما شالوا الجواب : اهل المقابر

٧ - شهي الما تشفه الشمس بالش

الجواب : الدهن

٨ - اتراطني و اراطها و اخافن من

براطها الجواب : التفكه ( البندقية )

٩ - اربعة مترابعات ابفرده اعبية

متكابعات الجواب : ظرة الهايشه

١٠ - الننايه اتحميل والذكورة

اتجيب الجواب : البردى

صفحة مرآة الفنون

تهنئ و تبارك لكم

عيد الفطر السعيد

عساكم من عواده



مبدع العلوانية الفنان الراحل علوان الشويح

## گیس پیشینیان



گاهی وقتها بنظرم بری دست نیافتنی می شود که گیس بلندش را از ارتفاعات می گسلد تا مرا تا قله اش بالا ببرد، و در هزارتوی یخ و خشمم گم شوم. انگار مرا با نخی از جنس تار عنکبوت به او پیوند زده اند و گر نه چه چیزی ربطم می دهد...

صفحه ۳

## فیلسوف و فیلسوف نما



هگل های چگرا مانند فورتباخ، مارکس و انگلس تحت تاثیر نظریات او قرار گرفتند. فلسفه هگل آلمان اهمیت خاصی در کشورهایی که در جستجوی هویت ملی - تاریخی بودند، یافت. هگل به جانبداری از انقلاب فرانسه در آغاز نوشت که آن، احساس هیجان انگیز طلوع آفتاب در انسان را زنده میکند...

صفحه ۲

## لنینیسم بوش، مارکسیسم فوکویاما



آمریکا بر سر دوراهی - دمکراسی، قدرت و میراث نوحافظه کاری نام کتابی است اثر فرانسیس فوکویاما که در پی انتشارش در سال ۲۰۰۶ در ایالات متحده ی آمریکا به دیگر زبانها از جمله آلمانی نیز انتشار یافت. فوکویاما در این کتاب از بنیادهای فکری و اسلوبهای عملی نوحافظه کاران آمریکایی می گوید و نیز از خطاهایی که مرتکب گشته اند...

صفحه ۲

هفته نامه عربی فارسی - حدیث، فرهنگی - اجتماعی - هنری

# مدیرعامل کشتیرانی از خرید ۵۲ فروند کشتی خبر داد



آر خبو

داریم برای افزایش کارایی قارغ التحصیلان هنرستان های دریایی، با تایید سازمان بنادر و کشتیرانی، دروس مصوب این هنرستان را با نیازهای آموزشی ناوگان تجاری تطبیق دهیم. به گزارش خبرگزاری ایرنا به نقل از روابط عمومی وزارت بازرگانی، وی در مورد تسهیلات این ناوگان به صادرکنندگان جهت حمل و نقل ارزان گفت: وزارت بازرگانی برای برخی نقاط جهان مانند آفریقا جهت سهولت صادرات و برقراری خطوط منظم کشتیرانی، پارانه پرداخت می کند. داجمر افزود: همچنین برای صادرکنندگان میوه و تره بار به دلیل حساسیت و فساد این محصولات، تسهیلات ویژه ای در برقراری خطوط منظم شرکت کشتیرانی والفجر پیش بینی شده است.

کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران انجام می گیرد، اما توان بالقوه این ناوگان جابجایی بیش از ۵۰۰ هزار تن محموله های صادراتی و وارداتی کشور است. وی وضعیت این شرکت در زمینه درآمدی و تناژ حمل را رو به رشد خواند و گفت: با برنامه های انجام شده، سال آینده ورود کشتی های جدید نسبت به خروجی ها پیشی می گیرد. مدیرعامل کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران گفت: طبق اصل ۴۴ قانون اساسی، سهام دولت در کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران ۷۰ درصد کاهش خواهد یافت و به زودی سهام این شرکت در بورس عرضه خواهد شد. داجمر با اشاره به افزایش ۹۹ درصدی جذب دانشجویان رشته های دریانوردی نسبت به سال قبل گفت: در نظر

مدیرعامل کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران از قرارداد قطعی خرید ۵۲ فروند کشتی با ظرفیت ۲/۶ میلیون تن و به اعتبار ۲ میلیارد و ۲۵۰ میلیون دلار خبر داد. محمد حسین داجمر اظهار داشت: از این تعداد ۴۲ فروند کشتی توسط این شرکت و مابقی توسط شرکت های تابعه خریداری شده است و تا سال ۲۰۱۰ تحویل داده می شود. وی اضافه کرد: همچنین با توجه به افزایش مبادلات بازرگانی در دریای خزر، میزان کشتی های این شرکت به ۱۰ فروند با قابلیت جابجایی ۵۲ هزار تن بار خواهد رسید. مدیرعامل کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران گفت: این شرکت با ۱۳۱ شناور و ظرفیت حمل و نقل ۳/۸ میلیون تن بار، مقام اول را از نظر ناوگان تجاری و نفتکش در خاورمیانه دارد. داجمر افزود: اگرچه هم اکنون ۳۵ درصد صادرات و واردات کشور از طریق

## هشت نوع کالای خوراکی و بهداشتی غیر مجاز اعلام شد

دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز هشت نوع کالای خوراکی بهداشتی را غیر مجاز اعلام کرد.	محصول شرکت گلریزان ارومیه، مایع ظرفشویی ملیکا با شماره ساخت ۳۳۹۲ مایع سفید کننده مالی با شماره ساخت ۳۳۹۲ مایع ظرفشویی به موسسه نفیس غرب و روغن بیدام	شیرین بل متعلق به شرکت بهشاد پخش از جمله محصولات غیر مجاز اعلام شده است.	از دیگر کالاهای غیر مجاز، مایع ظرفشویی با شماره ساخت	۱۴۸۸ و مایع سفید کننده بایروانه ساخت ۱۳۷۲ با نام نگیل متعلق به شرکت شیمیایی کیمیا پاک، مایع سفید کننده رایتس با پروانه ساخت جعلی
---	--	--	--	--

شهردار آبادان :

## سالانه حدود ۱۰۰ هزار اصله نهال در شهر کاشته می شود ۲۵ بیمارستان تا پایان سال در کشور به بهره برداری می رسد

طرح های نیمه تمام، تعداد ۳۰ بیمارستان نیمه کاره به مرحله بهره برداری رسید و به وزارت بهداشت تحویل شد. معاون فنی اجرایی وزارت مسکن و شهرسازی گفت: تا پایان سال جاری ۲۵ بیمارستان نیمه کاره در کشور به بهره برداری می رسد. موسی بزرگری که برای حضور در آیین آغاز عملیات احداث ۳۱۰ واحد مسکونی اجاره به شرط تملیک در خرم آباد به این شهر سفر کرده افزود: این طرح ها در سنوات گذشته آغاز شده و به دلیل کمبود اعتبار نیمه کاره رها شده بود. وی اظهار داشت: با تخصیص اعتبار لازم، این تعداد بیمارستان احداث و به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تحویل داده می شود. وی اضافه کرد: پارسال در راستای اتمام

به فضای سبز پیمایش کنیم. یزدانخواه از سایه دار بودن و سازگار بودن درختان بسمونان دو اصل مهم در انتخاب و کاشت درختان نام برد و افزود: سعی داریم تا با برنامه ریزی، جهت دهی و نظارت مدیریتی توان سازمان را در جهت گسترش فضای سبز آبادان بکار گیریم. او ادامه داد: پس از جنگ تحمیلی بخش عمده ای از تفکر مدیریت شهری به بحث بازسازی ساختمانها، معابر و به اصطلاح سخت افزار شهری بود و کمتر به توسعه فضای سبز توجه شد. وی واگذاری بخشی از منازل شرکتی به ساکنان را نیز یکی دیگر از دلایل کم توجهی به فضای سبز شهری عنوان کرد و گفت: متأسفانه بدلیل ساخت و سازهای بی رویه در این مناطق فضای سبز شهری نیز با خطر نابودی رو بروست. او اظهار کرد: با پیش بینی های صورت گرفته و همکاری مردم و مسوولین می توانیم ظرف چهار سال آینده شهری سر سبز داشته باشیم.

حیاتی است و در جهان های زیادی به منظور تلطیف هوا و پیشگیری از آلودگیهای ناشی از کارخانه ها، فضای سبز را حیانت می کنند. او، تصریح کرد: طبق برنامه های زمان بندی شده در صددیم تا ظرف سه تا چهار سال آینده فضای سبز را در آبادان به استانداردهای جهانی برسانیم. شهردار آبادان گفت: به منظور تامین آب خام مورد نیاز فضاهای سبز در آبادان در صددیم تا آب را از روخانه اوند و بهمنشیر



شهردار آبادان از کاشت سالانه حدود ۱۰۰ هزار اصله نهال در آبادان خبر داد. عبدالله یزدانخواه با اشاره به اینکه در زمان حاضر سرانه فضای سبز در آبادان سه متر و ۱۰ سانتی متر است افزود: این میزان سرانه فضای سبز در مقایسه با استانداردهای جهانی ۱۲ متر کمتر است. وی ادامه داد: علیرغم اینکه آبادان دارای دو رودخانه آب شیرین است جایگاه مناسبی در فضای سبز ندارد. وی اظهار کرد: بحث فضای سبز یک مساله

## مشاجره های والدین، تاثیرات منفی روی کودکان دارد

وی گفت: این کودکان نسبت به سایر کودکانی که والدین آنها رفتار خوبی با یکندیگر دارند، هنگام شب، ۳۰ دقیقه کمتر می خوابند، حتی این نیم ساعت کمبود خواب در آنها باعث بد خلقی، اختلال در صحبت کردن و شادمانی آنها می شود. فقیهی یادآور شد: زمانی که والدین با یکندیگر دعوا و مشاجره می کنند، کودکان دچار استرس می شوند، آنها به خوبی درک می کنند که والدین با یکندیگر رفتار خوبی ندارند، بنابراین دچار ترس و عصبانیت شده و به دنبال آن غمگین می شوند.



تحقیقات نشان می دهد، والدین باید مشاجره های خود را به اتاقی درسته بپروند و پس از حل مشکلات بیرون بیایند و در مقابل فرزند خود رفتار خوبی داشته باشند. دکتر محمد فقیهی متخصص اختلالات خواب افزود: میزان اندک مشاجره های والدین مانند تحقیر و توهین به یکندیگر باعث بروز اختلالات خواب در کودکان می شود و زندگی عاطفی آنها را تحت تاثیر قرار می دهد.

## قابل توجه پزشکان متخصص

مجتمع پزشکی واقع در کوی مدرس در نظر دارد واحدهای خود را بصورت رایگان در اختیار پزشکان متخصص قرار دهد.

از همکاران محترم خواهشمند است در صورت تمایل با شماره تلفن ۰۹۱۶۶۰۰۳۳۱۳ و ۵۵۳۶۶۲۴ تماس حاصل نمایند.



آمریکا بر سر دوراهی – دمکراسی، قدرت و میراث نومحافظه کاری نام کتابی است اثر فرانسیس فوکویاما که در پی انتشارش در سال ۲۰۰۶ در ایالات متحده ی آمریکا، به دیگر زبانها از جمله آلمانی نیز انتشار یافت. فوکویاما در این کتاب از بنیادهای فکری و اسلوبهای عملی نومحافظه کاران آمریکایی می گوید و نیز از خطاهایی که مرکب گشته اند.

**تینی از پایان تاریخ**

با فروپاشی نظام سوسیالیستی اتحاد شوروی و بلوک شرق در نیمه ی دوم دهه ی هشتاد و اوایل دهه ی نود میلادی فرنیس فوکویاما کتابی انتشار داد زیر عنوان پایان تاریخ. وی در کتاب اخیر خود با عنوان آمریکا بر سر دوراهی – دمکراسی، قدرت و میراث نومحافظه کاری می‌نویسد که بسیاری خوانندگان پایان تاریخ را چنان فهمیدند که گویی من گفته ام، نزد همه ی انسانها تمثایی در پی آزادی وجود دارد که به‌طور جبری به دمکراسی لیبرال می‌انجامد و ما هم اکنون فرآیند پرشتاب گذار جنبشهای فراملی به دمکراسی لیبرال را سیری می‌کنیم. ولی چنین درکی به‌دور از استدلال من است.

در کتاب پایان تاریخ مسئله بر سر مدرنیزه کردن جامعه است. آنچه که جهانشمول است تمثای دستیابی به دمکراسی لیبرال نیست، بلکه تمثای داشتن یک جامعه ی مدرن با تمامی فنون و سطح بالای رفاه و تأمین بهداشت و درمان و دسترسی به اقصی نقاط جهان است. یک اقتصاد مدرنیزه شده ی موفق منجر به ارتقای سطح تقاضا برای مشارکت سیاسی می‌شود، زیرا که یک قشر میانی بورژوازی جدیدی شکل می‌گیرد که می‌خواهد مالکیتش حفظ گردد، به سطح آموزش ارتقاء بخشیده و نیاز برسمیت شنناختن فردیت را تشدید می‌کند. دمکراسی لیبرال تنها یکی از تولیدات جانبی فرآیند مدرنیزاسیون است و تنها به‌طور بحثی در یک فاصله ی زمانی تاریخی به هدفی عمومی بدل می‌گردد. فوکویاما تصریح می‌کند که او هرگز یک نظریه ی مدرنیزاسیون نموداری با مراحل قطعی رشد و یا با نتایج جبری اقتصادی عرضه نداشته است. عملیهایی چون مناسبات مشخص حاکم بر جامعه، شخصیتهای راهبر و ایده های مشخص و گوناگون، چملگی در ایراد ضربات

پسرونده بر این فرآیند نقش آفرین هستند.

کن جوویت (Ken Jowitt) پیرامون نظرات فوکویاما در ارتباط با اندیشه ی حاکم بر دستگاه جرج دبلیو بوش می‌نویسد: دولت بوش در آغاز بی‌آنکه بیان کند، تهرای پایان تاریخ را به عاریت گرفت، اینکه؛ مابقی جهان کم و بیش در همان بستر طبیعی‌ای سیر خواهد کرد که غرب و بویژه ایالات متحده ی آمریکا ملی تطبق کردند. ولی این نظر بوش با رویداد ۱۱ سپتامبر بسکلی تغییر کرد. دستگاه دولت بوش در پی این رویداد به این نتیجه رسید که نقشه ی تاریخی راهی که فوکویاما ترسیم کرده بود فرآیند رشدی است که زیادی به حال خود رها شده، در حالیکه تاریخ به یک سازمان، رهبری و تکانه ی آگاهانه نیاز دارد. بدین گونه دولت بوش با اتخاذ سیاست تغییر رژیم به مثابه ی یک ابزار تعین کننده در خدمت سیاست ضدتروریستی‌اش و به منزله ی یک عنصر اصلی در نیاز به یک جهان سرمایه داری دمکراتیک، به یک سیاست خارجی فعال لنینیستی دست یازید، در حالیکه می‌یابستی به هدفشناسی اجتماعی فعال مارکسیستی فوکویاما اعتماد می‌کرد.

فوکویاما که این ارزیابی کن جوویت را یک تحلیل دقیق از نظریاتش می‌خواند، می‌نویسد: وقتی دولت بوش رویکرد لنینیستی خود را به نمایش گذارد، منی که هرگز گرایشی به لنینیسم نداشتم، پدیده یی بود که با دیده ی تردید به آن بنگرم. گسترش جهان شمول دمکراسی برای من فراگردی است درازمدت. اینکه گذار مسالمت آمیز به دمکراسی و به بازار آزاد اقتصادی که ما در لهستان، مجارستان و حتا در رومانی شاهد آن بودیم، بتواند هر زمان در دیگر نقاط جهان تکرار گردد، قابل تردید بسیار است.

فوکویاما در بخشی دیگر از کتاب می‌افزاید: عناصر لنینیستی در سیاست خارجی آمریکا، به معنای شاخصی به فرآیند تاریخ از طریق اشتغال نظامی، ریشه در یک تحلیل ویژه از پایان جنگ سرد دارد و آن تحلیل مبتنی بر این بود که پیروزی آمریکا در این جنگ سرد تنها برآیند سیاست گسترش و تقویت توان نظامی آمریکا توسط دولت ریگان بوده است. از نظر فوکویاما این تحلیلی است بسیار قابل تردید و در قیاس با وضعیت حاکم بر عراق تحلیلی قاجحه آفرین.

رویکرد گسترش خواه و اشتغال جوانیه ی نظامی با هدف گسترش دمکراسی که امروز جزو ماهیت نومحافظه گرایی محسوب می‌شود، بیشتر حاصل نویندگان نسل جوان این جنبش مانند ویلیام کریستول ( فرزند ایروینگ کریستول) و رابرت کیگان (Robert Kagan) است. ایشان از اواسط تا اواخر دهه ی نود میلادی در



نشریه ی The Weekly Standard با انتشار مقالاتی خواستار اتخاذ یک سیاست خارجی جدید از سوی دولت شدند. این تلاش برای تعریف جدیدی از نومحافظه کاری از این نظر موفقیت آمیز بود که افکار عمومی جهان نومحافظه کاری امروز را در ارتباط با نظرات کریستول و کیگان می‌داند، در حالیکه که نظر گاه های نومحافظه کاری امروزی به هیچ وجه همگون نیستند.

کریستول و کیگان با انتشار مقاله ای سامانند در نشریه نگرش نومحافظه کارانه ی خود در گستره ی سیاست خارجی را برای نخستین بار در سال ۱۹۹۶ مطرح ساختند. ایشان در این مقاله طرح یک برنامه ی نئوریگانیستی را برای حزب جمهوری خواه ریختند که

## لنینیسم بوشی، مارکسیسم فوکویاما

بعدها به‌طور مبسوط به‌صورت کتاب انتشار یافت. این دو خواستار یک سرگردگی خبرخواهانه ی جهانی تحت رهبری ایالات متحده ی آمریکا شدند و منظورشان عبارت بود از مقاومت در برابر دیکتاتورهای سربرآورده و در صورت امکان غلبه بر ایشان، دفاع و پشتیبانی از منافع آمریکا و حمایت از تمامی نیروهایی که بسا مظاهر شرارتهای افراطی انسانی مبارزه می‌کنند.

همچنان به قوت خود باقی مانده بود، بسکلی از برنامه ی قدیم و جدیدتر نومحافظه کاران حذف گشت. کریستول و کیگان بجای نهادهایی بین المللی سه نوع ابزار دیگر را برای گسترش دانه ی نفوذ آمریکا پیشنهاد دادند: برتری قدرتمند نظامی، ارجاع مجدد به شرکای هم پیمان، و ایجاد یک پدافند موشکی به مثابه ی سیری در برابر حملات متقابل به خاک آمریکا.

کریستول و کیگان به تأکید خواستار یک سیاست فعال در تغییر رژیم ها بودند. به باور این دو، در عمل غیرممکن است بتوان کشورهای مستبد و خودکامه را با انعقاد توافقنامه ها و ملزم ساختن به حقوق و هنجارهای بین المللی به رعایت قواعد متمدنانه متقاعد ساخت. آنها به یقین معتقد بودند که دمکراتیزه کردن کشورها می‌تواند در درازمدت پایبندی به قراردادها و هنجارها را تضمین کند؛ و اشتباه آمریکا در این بوده که در جنگ خلیج فارس در سال ۱۹۹۱ به قصد سرکناری صدام به بغداد لشکرکشی نکرد و نیروهای نظامی پیمان ناتو نیز می‌یابستی از کوسوو وارد صربستان شده و میلوشویچ را سرنگون می‌کردند. ایشان خواستار نه تنها تغییر رژیم دولتهای شروری مانند عراق، و کره ی شمالی، بلکه حتی بدنبال تغییر رژیم چین بودند، زیرا که تا پیش از ۱۱ سپتامبر در چین یک رقیب سرسخت آمریکا در نظام بین المللی را می‌دیدند.

فوکویاما می‌افزاید: نومحافظه کارانی چون کریستول و کیگان در کتاب خود تحت عنوان می‌نویسند: برای بسیاری این تصور که آمریکا قدرت خود را برای تغییر رژیم های خودکامه بکار گیرد، یک اوتوبی است. ولی این تصور خیلی هم واقع بینانه است. با توجه به روند سه دهه ی گذشته در کمک به دگرگون سازی دمکراتیک در خارج، غیرممکن دانستن آن کمی عجیب به نظر می‌رسد. پس از آنکه شاهد آن بوده ایم که خودکامگان در موارد غیرقابل تصویری توسط نیروهای دمکراتیک سرنگون گشته اند، همانند فیلیپین، اندونزی، شیلی، نیکاراگوئه، پاراگوئه، تایوان و کره ی جنوبی، بنابراین تصور تغییر رژیمی همانند عراق چگونه می‌تواند تخیلی (اوتوپیک) باشد؟ آیا کار کردن روی سرنوگونی اولیگارش ی حزب کمونیست چین تخیلی است، وقتی

روح ادامه و دو بخش دیگر آن هستند.

هگل درسال ۱۸۳۰ بانوشتن کتاب دایره المعارف دانش فلسفی اعتراف کرد که حامی و فیلسوف دولت پروس است. او در این کتاب به انتقاد از رمانتیک فلسفی و احساسات سمادتمندانه فردگرایانه پرداخت.

پیرامون فلسفه هگل میتوان گفت که او به انتقاد از کانت پرداخت و فلسفه کانت را جزم گرایی ذهنی و تنبلی عقل نامید.هگل خلاف کانت ادعا نمود که ذات اشیاء را میتوان بسا کمک فلسفه و علم منطق شناخت.هگل باردیگر مقوله هایی مانند روح – جهان را که کانت به کنار زده بود مورد بحث قرار داد. او به تعریف مجدد موضوعاتی مانند ابدیت– بی نهایت– هویت– ماده – و واقعیت پرداخت.هگل چون هراکلیت نوشت که هرچیز درحال حرکت و جریان یا درحال شدن و تغییر می باشد. در آنزمان هوداران هگل به دو دسته چپگرا و راستگرا تقسیم شدند. مشهور است که هگل هیچگونه اتوبی را تبلیغ و مطرح نکرد چون او امکان هر فلسفه ای را که ورای واقعیات زمان خود باشد، غیرقابل تصور می دانست. دو مشخصه مهم فلسفه هگل: متد دیالکتیکی و وابستگی تاریخی آن هستند. هگل میگفت ؛ هتر– دین –

استعداد فلسفی است. به نقل از منتقدین، یکی از سه بخش مهم فلسفه هگل یعنی فلسفه طبیعی او نشان داد که هگل نه تنها از علم زیباشناسی بلکه از علوم طبیعی اطلاع جامعی دارد گرچه او از نظریات استیک شلینگ کمک گرفته بود.

هگل درسال ۱۷۷۰ درجنوب آلمان بدینا آمد و درسال ۱۸۳۱ بر اثر بیماری مسری وبا در برلین درگذشت. پدرش کارمند دولت بود. به دلیل نبوغ خاص، او در ۸ سالگی از یکی از آموزگاران، مجموعه آثار شکسپیر را بعنوان جایزه دریافت نمود.هگل چون سایر فیلسوفان قرون گذشته در جوانی مدتی برای امرار معاش معلم خانگی نوباوگان اشراف و اریستوکراتی بود. هگل درسال ۱۸۰۱ دکتری خود را درباره علم نجوم به پایان رساند. از جمله آثارمهم هگل ؛ پدیده شناسی روح– علم منطق – دایره المعارف دانش فلسفی– مقدمه ای برفلسفه حقوق – اختلاف بین سیستم فلسفی فیخته و شلینگ– هستند.هگل ۳۱ ساله بود که اولین اثر فلسفی خود یعنی اختلاف بین سیستم فیخته وشلینگ را نوشت. نخستین اثر مهم هگل پدیده شناسی روح نام دارد که معروف به مشکل ترین کتاب تاریخ فلسفه درغرب است. آن کتاب را سفری به عالم روح و تفکر انسان می دانند. کتاب علم منطق کتاب پیچیده دیگر هگل، بخشی ازیک سیستم فلسفی است که فلسفه طبیعی و فلسفه

مارکس و انگلس تحت تاثیر نظریات او قرار گرفتند. فلسفه هگل آنزمان اهمیت خاصی درکشور هایی که در جستجوی هویت ملی – تاریخی بودند، یافت. هگل به جانبداری از انقلاب فرانسه درآغاز نوشت که آن، احساس هیجان انگیز طلوع آفتاب در انسان را زنده میکند.

از جانب دیگر مخالفت باهگل از نیمه دوم قرن ۱۹ شروع شد. هگل آنزمان فیلسوف مرجع ترین دولت اروپایی یعنی دولت پروس شد و دولت کاستی– فئودالی پروس کوشش کرد تا از او بعنوان سمبل روشنفکری سوء استفاده نماید. در اوایل قرن بیستم، هگل گرایان راست جدید کوشیدند تا از مقوله فلسفی دولت در خدمت فاشیسم خود سوء استفاده نمایند. هگل می نویسد، تاریخ جهان صحنه تاتر رضایت و خوشبختی نیست، چون عصر رضایت، صلح و رفاه عصر پوچی و ابدتال است. منتقدین چپ مینویستد با وجود دیالکتیک پویا، فلسفه هگل حاوی عناصر و خصوصیات ارجعاجی– سنتی است. او درمیان متفکرین نیز مخالفینی دارد. شوپنهاور او را شارلاتان و دشمن فلسفه خود دانست. شلینگ افکار هگل را یک محصول بی فایده نامید. راسل تمام آموزشها و درسهای هگل را غلط دانست. کارل پوپر مدعی شد که هگل موجب بدنامی خرد شده و فاقد هرگونه

رنجبران یعنی مارکس، لنین و مانو دیالکتیک هگل را موتور سیستم فکری رهایی بخش خود قرار دادند. ۱۷۰ سال است که هگل شناسان موافق و مخالف خود را با نظریات او مشغول کرده اند. هگل با خودخواهی در باره خود می گفت، یک انسان کبیر، بشریت را محکوم نموده تا او را توصیف کند یا بشناسد. قضاوت پیرامون هگل متنوع تر و بیشتر از کانت است. بعضی ها او را حتا مهمتر از کانت میدانند. یک روحانی مسیحی معتقد بود که هگل تنها فیلسوف روز است. هگل دیالکتیک ایده آلیستی قبل از خود را به نقطه اوج رساند. او مهمترین نماینده فلسفه کلاسیک آلمان با یک دانش جهان شمول و دایره المعارفی است.

بلوخ می نویسد، آینده آگاهانه بشریت بدون هگل امکان پذیر نخواهد بود. یکی از شاگردان او، هگل را آخرین فیلسوف جدی غرب دانست. فلسفه هگل جمع بندی ی اینه تمام عیار تاریخ فلسفه درغرب است. او میخواست بقول خودش، فلسفه را به هدف نهایی اش برساند. هگل طراح یک سیستم ایده آلیسم عینی است که برای شناخت تفکر و هستی کوشش نمود. او کوشش کرد تا به نتایج تمام فلسفه ها و دانش های قبل از خود بپردازد. دیالکتیک ماتریالیستی

مارکس بر اساس نظریه مبارزه و اتحاد اضداد او پایه ریزی شد. هگلی های چپگرا مانند فوئرباخ،

هگلی های چپگرا مانند فوئرباخ، مارکس و انگلس تحت تاثیر نظریات او قرار گرفتند. فلسفه هگل آنزمان اهمیت خاصی درکشور هایی که در جستجوی هویت ملی –تاریخی بودند، یافت. هگل به جانبداری از انقلاب فرانسه درآغاز نوشت که آن، احساس هیجان انگیز طلوع آفتاب در انسان را زنده میکند.

بعد از پایان جنگ جهانی دوم در سال ۱۹۴۵ متفقین پیروز مدتی آثار هگل فیلسوف آلمانی را به اتهام خفه نمودن اخلاق در فلسفه ممنوع کردند. هگل صد سال قبل از صعود دولت رایش سوم در نوشته هایش آرزو کرده بود که روزی روح و تفکر آریایی– ژرمن، روح جهان جدید گردد تا بقول او حقیقت مطلق راعملی نماید و وظیفه تاریخی اش را به انجام رساند. به نقل از صاحب نظران، تئوری دولت و تئوری تکامل تاریخ هگل از جمله مقوله هایی بودند که مورد سوء استفاده فاشیسم قرار گرفتند. هگل به دلیل شرایط تاریخی خاص زمان خود خواهان دولت مرکزی سازمانده قدرتتمندی بود. او دولت پروس راعملی شدن اراده خدای لایزال و روح مطلق نامید و افتخار می کرد که مزدبگیر و فیلسوف آن دولت است.

هگل را ناپدری جهانبینی مارکسیسم نیز می نامند چون دیالکتیک پویایی او مورد استفاده مارکس و انگلس قرار گرفت. سه نخاله انقلابی

هانا آرت در سال ۱۹۰۶ در لیندن واقع در نزدیکی هانوفر و در یک خانواده ی مرفه چشم به جهان گشود. والدین وی اگر چه لیبرال بودند. اما هانا را با این روحیه تربیت کردند که در مقابل ظلم ساکت ننشیند. هانا آرت پس از پایان دوره ی متوسطه، در ۱۸ سالگی در دانشگاه ماربورگ به تحصیل فلسفه، یزدانشناسی و زبان یونانی پرداخت.

هانس یوناس فیلسوف آلمانی بعدها در تجدید خاطره با آرتن، از دانشجوی جوان فوق العاده و بی‌نظیری سخن گفته بود که در دانشگاه ماربورگ با جستارهای بحث برانگیز خود، در میان دانشجویان چپ به دلیل موضع انتقادی خود نسبت به مارکسیسم و علاقه به دولت شهرهای یونانی به عنوان محافظه کار و در

آرتن بعدها در ستایش از کارل یاسپرس همواره تأکید می‌کرد که استادش او را از انسان گریزی و جهان گریزی نجات داد، او را با ایده ی آزادی انسان آشنا ساخت و ضرورت همزیستی میان انسانها را به او تفهیم نمود.

آرتن بعدها رساله ی استادی خود را به موضوع مفهوم

می‌بینیم اولیگارش ی قدرتمندتر و پرتبات تری همانند اتحاد شوروی فروپاشیده است؟ هنگامی که در طول سه دهه ی گذشته دگرگونی‌های دمکراتیک بسا شتابی بی‌نظیر جهان را فرا گرفته اند، آیا این واقع بینانه است اصرار ورزیم، به پیروزی‌های دیگری از این نوع دست نخواهیم یافت؟

از نظر فوکویاما نومحافظه کاران آمریکایی همانند اغلب آمریکایی‌ها بر این یقین بودند که می‌توان قدرت آمریکا را در جهت اهداف اخلاقی بکار بست. این باور منطبق است بر تاریخ جمهوری آمریکایی که بر اساس آن باید علیه خودکامگی و برای گسترش دمکراسی در سراسر جهان رژیمد. ولی از این اعتقاد ژرف به امکان آمیزش قدرت و اخلاق، تکیه ای گزاف بر نقش قدرت، بویژه قدرت نظامی به مثابه ی ابزاری برای تحقق اهداف ملی آمریکایی فراروبید.

به باور فوکویاما، این تصمیم که این قدرت زود هنگام بکار رود تا دیر هنگام و یا اینکه بر قدرت سخت تأکید بیشتری گردد تا قدرت نرم در اصل یک مسئله ی سنجش عقلانی و یا پرسش از بی اصول نیست، ولی همکاران دولت بوش در روند پیشگان سیاسی خود در گستره ی سیاست خارجی بیشتر تمایل به هموردی‌های نظامی آتشین بوده اند و خود را بدران مشغول داشته اند تا با امر بازسازی پس از یک مناقشه ی نظامی؛ بیشتر بودجه ی دفاعی دغدغه ی آنها بوده تا

کمک های عمران و توسعه. بر مصداق این ضرب المثل که: **هنگامی که ابزارمان تنها یک چکش باشد،**

**آنگاه همه ی مسائل شبیه به میخ می‌شوند.**

پیامد انتظارات بشدت خوشبینانه در ارتباط با عراق پس از صدام این بود که روی مضللات امنیتی و ابزارهای مورد نیاز یک ملت سازی (Nation-Building) تأمل نشود. تغییر رژیم را این گونه نفهمیدند که فرآیندی است آرام در جهت تأسیس نهادهای لیبرال و دمکراتیک، بلکه خیلی ساده آن را وظیفه ای در برکناری یک رژیم پسمانده دانستند. علاقه ی شدید نومحافظه کاران به قدرت نظامی با فناوری پیشرفته به مثابه ی نخستین ابزار سیاست خارجی همچنان به قوت خود باقی است.



فلسفه هر کدام با ابزاری جویای حقیقت خاص و موعود خود هستند. به نظر هگل دیالکتیک، هستی ناآرام است که همیشه بسوی کیفیتی عالیتز درحال حرکت است. او دولت را آخرین شکل سازمان اجتماعی و کاملترین نوع آن میدانست. هگل در طول تاریخ اندیشه از سه نوع دولت نام میبرد؛ دولت مستبد شرقی– آسیایی که فقط حاکمان درآن آزاد هستند، دولت رومی– یونانی باستان که فقط شهروندان اشرافی و برده داران درآن آزاد بودند و دولت اروپایی که باید در آن تمام انسانها آزاد گردند.

سازندگی مهمترین ارگان مهاجرین بود. اما با رشد گرایشهای نژاد پرستانه در این سازمانها، آرتن که همواره از ملی گرایی پرخاشگر بیزار بود، در سال ۱۹۴۴ به همکاری خود با آن نشریه پایان داد. در سال ۱۹۵۱ یکی از مهمترین آثار او تحت عنوان عنصرها و خاستگاه های حاکمیت تامگرا به انگلیسی منتشر شد. آلمان همین اثر در سال ۱۹۵۵ به چاپ رسید. آرتن در این اثر بسا رژیمهای تامگرای ناسیونال سوسیالیستی و استالینیستی از نظر سیاسی تسویه حساب کرده است. این اثر بناتاب گسترده ای در میان متفکران و محافل سیاسی جهان داشت و آوازه ی هانا آرتن را به عنوان اندیشمند سیاسی تثبیت

کرد. شناخته شده ترین اثر فلسفی – سیاسی هانا آرتن قدرت و قهر نام دارد که وی در آن با دقتی موشکافانه به بررسی نقش قدرت و قهر در زندگی اجتماعی پرداخته و نشان داده است که آنها مفاهیمی کاملا متفاوت و حتما متضادند.

از دیگر آثار هانا آرتن می‌توان به حقیقت و دروغ در سیاست و نیز درباره ی انقلاب اشاره کرد. هانا آرتن در ۴ دسامبر ۱۹۷۵ در نیویورک چشمش از جهان فروست.



## داستانک

## طلای بی ارزش

نویسنده : محمد دلیلی

کف دستان دخترک همراه با ریمت ترانه ایی که یکی از کانالها آن را پخش می کرد، روی شکمش می لغزید و بسان جویدگان طلا در فیلم های مستند هنگام جستجو زمانی که دستهایشان درگیل به دنبال طلا بالا وپائین می شود و ماهی واری لغزد، دستان دخترک نیز چنین می کرد. دوباره نگاهش را از دستان متحرک روی شکمش به آینه قدی رویرویش انتقال داد. لپهایش گشوده شد و خنده ایی بر لیش نقاشی شد. به چشمان خودش در آینه چشم دوخت. قسمتی از اتاق و دورنمای فضای خارجی فشرده شده در چهارچوب پنجره روبه خیابان را در چشماش دید. آرزو کرد آنکه در شکمش جاکش کرده، پسری باشد با چشمانی سبزر و موهای طلایی همچون دی کاپریو واگر دختریت و شبیه بازیگران سینمای وطنی باشد، خیلی جالب می شود. صدای پایی را توی دالان شنید. دخترک چانه اش را بلند کرد. نیروی زمین پیراهن دخترک را به سمت پائین کشاند. دستان دخترک به تکاپو افتاد تا لباسش را مرتب کند. به سمت تلویزیون حرکت کرد. راهش را به سمت میل کج کرد. خود را روی آن رها کرد و به لامپ تصویر تلویزیون چشم دوخت. تصاویر توی لامپ تصویر رژه می رفتند. صدای چرخش کلید در قفل سر دخترک را به صورت غیرارادی به سمت درب چرخاند. دسته درب به سمت پائین کشیده شد. هنگامی که لنگ های درب از هم فاصله گرفتند، زنی در چهارچوب آن شکل گرفت. زن انگشت اشاره خود را به سوی پیشانی عرق کرده اش برد. عرق را با کمک انگشت اشاره به سمتی کشید سپس انگشتش را در هواتکان داد تا عرق چسبیده به آن در فضا پخش شود. آهی کشید: شوهرت به خارج رفته و بدون اینکه منتظر عکس العمل دخترک شود به سمت پنجره رفت آن را باز کرد سپس سر خود را از چهارچوبش بیرون برد. قطرات اشک جمع شده در گوشه چشماش سرازیر شدند. هوای خنک را با تمام قوا وارد ریه هایش کرد، شانه هایش را بالا انداخت، سپس سرش را واراد اتاق کرد. دستانش را روی لبه پنجره گذاشت و از آن به عنوان تکیه گاه استفاده کرد تا از نیروی تن خسته اش کمی کاسته شود. در چشمان زن، دخترک زل زده به تلویزیون رسم شد. دخترک بدون آنکه چشماش را تلویزیون بردارد، دستش را به دنبال کنترل از راه دور فرستاد. دست راست دخترک کورمال... کورمال روی میز مرمری رویرویش به جستجو پرداخت. دست ایستاد. کنترل از راه دور در قبضه انگشتان دست راست دخترک بود. انگشت اشاره اش را روی دکمه power فشــــار داد. لامپ تصویر سیاه شد. بدون آن که چشماش را از صفحه سیاه تلویزیون بردارد کنترل از راه دور را روی میز رویرویش برت کرد. همراه با صدای برخورد کنترل با میز مرمری دستان دخترک نیز بی اختیار افتادند. انگشتش را در پارچه زمخت میل فرو کرد. نیرویی درونی از او خواست همه چیز را به هم بریزد. اما سریع به این نتیجه رسید که قادر به هیچ کاری نیست. دخترک چیزی را در گلویش حس کرد که نمی گذاشت سبیک گلو بالا وپائین شود. به شکمش چشم دوخت. دوباره به لامپ تصویر سیاه چشم دوخت. با خود اندیشید اینکه در شکم من جاکش کرده غده ای

## داستان ریزه

## بصراحت

نویسنده : طارق شفیق حق (سوریه)  
مترجم : عباس باوی

پدر می خواهم حقیقتش را بگویم... دیگر نمی توانم توان دروغ بگویم... پدر، من از واحد نیتادم... من از چهار تا... پدر، به تعجب به پسرش نگاه کرد... من مشروط شدم... من دیوار مشروط شدم... یله پدر... من نه فقط مشروط شدم که به دانشگاه هم نرفتم... پدر، می خواستم بگویم که اما... پدر، من اصلاً دیلم ندارم... سپرد... آیا تو پدر منی؟

## قرص جدید

همیشه دوست داشت عمر درازی داشته باشد... و هنگامی که قرص عمری دراز را خرید، خیلی شاد شد... سریع یکی از قرص ها را بلعید... قرص توی گلویش گیر کرد و او را به هلاکت رساند.

## در میان شلوغی

روی تنه درخت وسط جنگل بیکران نوشت: نگار من، تو را در میان این همه ازدحام چگونه یابم؟ صورتها در دیدگانم بسان همدن... به بزم ک کرده ها قصد فریب مرا دارند... و همه می گویند که تویی... نگار من از یافتن عاجز... در انتظار توام...

## گیس پیشینیان

شده اش بدستگیر شد که کسی بدون درنگ کردن برزنگیش نمی توانست بدست آورد حتی سیمایش با سیرتش همنوا می کرد و اگر کسی نگاهی گذرا می انداخت بر شیشه هیچکدام از خامراتش را نمی یافت، زیرا در وهله اول کشف آنها مشکل است و تلاش برای رسیدن به پایگانی خامراتش بسی دست نیافتنی.

امان در آن روزی که ناخوانده به او سر زدم، کشف کردم که دیدگاهم با دیگران باید فرق پیدا



کند. صبح مرخصیم زمانی که مرد ظلم روی تختش همچون والی که امواج او را بسجای یکی از سواحل کشانده افتاده بود از پیرزن خواست تا نخی بمن بستاند پرسیدم: - نخ بسزی نداری تا با آن شکاف بغل حلیقه زیتونی ام را آن بدوزم. نای پائین رفتم و قرقره خربین را اصلاً ندادم در حالیکه بنظر می رسید چیزی او را به ستوه درآورده گفت: - بیا داخل صندوقچه دنبال نخ بگرد

گفتم: نه... نه... در اتاق را باز گذاشتم و ممدوح روی تختش دراز کشیده هر زمانی که وقت کردی آن را برابرم بیاور - واه... به لحظه ایی. این را گفت و اشاره ایی بمن کرد که پشت سرش حرکت کنم سپس افزود صندوقچه را با خودت ببر و بیا خیال راحت در آن به دنبال نخ بگرد.

پشت سرش وارد اتاق خواب که تنها اتاق درون آپارتمان کوچکش اوست و برای پیرزن تنها تی مثل جای ایده الیست شدم. کمدر باز کرد و سید دست ساز حقیری راه من نشان داد. دو ابیروی پریشست بالای دو چشم و غ زده که در تلی از مو روی ملافه سفید تخت که اشعه صبحگاهی روی آن افتاده نظرم را جلب کرد. تارهای سیاه، ارغوانی وقره ایی درهم تنیده بود... آهی کشید و گفت: - بسین میگویم راکه باز کردم، تو آمدی. گفته بودم موها را دریاورم تا آفتاب به آنها تاباند در تانی اولیه متکه کنه و پاره شده بود، خواستم رویه جدیدی جایش بگذارم، بعد از تامل به کیسوی بلند پشت سرش با دهشت گفتم: - وای متکالی از مو - آه موی مادرم. در اصل متکا مال مادرم بود. هر وقت موهایش را با شانه عاج فیلش شانه می کرد، موهای ریخته شده را در کیسه ای جمع تا جایی که موها به اندازه متکالی شد. نگاه کن این مو سیاه مال دوران جوانی اوست و سرخ ها مال دوران نیست که پیری پواش پواش در آنها ریخته و او با حتر انگشتان می کرد تا بگواشت، که آنها را به حال خودشان رها کرد. گیس نقره ایی داشت حیف در آن آخر در بیمارستان در گذشت. من انجا بودم اما مرا از دیدارش منع کردند. گفتند حرام است. ترسیدند شیر در سینه ام خشک شود. اگر در آپارتمین لحظاتی بر بالایش بیومد آن را می بریدم. هزار رحمت به روحش، همه اینها خدا را شکر که تلی مو در متکاست. دو دندان نیش و یک دندان آسیایش که در لحظات واپسین آنها را از خود دور کرد نیز در کیسی سیاه و مندرس نزد خود نگه داشته ام به منظور سید را از او می گرفتم و به سوی آپارتمان خودم حرکت میکردم گفتم:

- آه... دو دندان نیش و به دندان آسیاب آیا این اتفاق لحظه زیر و رو شدن نگاهم نسبت به منیره قحقی

شد؟ نه نمی دانم هر چه بعد از حادثه گذشت این شد که من بیشتر به او فکر کنم. در باز به اتاق هنگامیکه سعی می کردم نخ را از شکاف سوزن بگذرانم صحنه موهای آشفته سرخ و سیاه و سفید روی تخت باقیمانده از موی مادرش در ذهنم رسم شده رهایم نمی کرد. بعد از آن روز افکارم نسبت به او دگرگون شد دیگر برایم یک زن عادی که به چشم نمی آمد، نبود بلکه او را پیرزنی غاضق که دارای دلمشغولی خاص

خوشا به سعادتش این را بارها به خود گفته ام چقدر از روزگار راضیست من روزی هزار بار ترس بجانم ریخته می کند تا جانی که دوست دارم جیغ بکنم. می ترسم کارم را از دست بدهم و بدون درآمد بمانم (از کجا خرج خورد و خوراک من و پسرم را بیاورم) می ترسم که این آپارتمان قدیمی روی سرمارن خراب شود. این روزها خیلی از این آپارتمانها ویران شده اند (اگر این اتفاق بیفتد کجا زندگی کنم) ترسم که زندگی این چنین باقی بماند بدون ارزشی وجود مرد در کنارم تا در سختی روزگارم در کنارم باشد یا فرصت خندیدن را در بعضی وقتها بمن ببخشد. اما هراس مهم و عظیمم که هر روز زیادت می شود آن است که یک روز صبح بیدار شوم و بفهمم که تنها باورم همسایه پیرم منیره قحقی نباشد. پایان دهنده به اصطلاحات و استرس روحی ام و کلیه زندگی کردنم. می ترسمم که یک مرتبه بمیرد و ترکم کند تا تنها جرقه نشاط او روحم را از دست بدهم همانی که امید به زندگی تا روزی دیگر را در من بوجود آورده است. مرگ چیست؟ این سوال را شب ها هنگام تنهایی زمانی که به نهایت فکر کردن می رسم از خود می پرسم سپس به وال خوابیده ام که خرناس بی انقطاعش بلندتر میشود به خود می گویم: آیا مرگ غیبت است؟ غیبت چه کسی؟ غیبت جسد و شکل و شمایل؟ یا روح. یا غیبت لحظه باهم بودن؟ تعریف درستی از مرگ می خواهم. این فکر برای مدت طولانی بخودش مشغول کرد، اکثر وقتها بعد از سر کار آمدن، با کامپیوترم و مرور میروم. بعد از اینکه اطلاعات زیادی در تن من او میدهم این سوال را از او میکنم که جوابهای دهشت آوری با تمام سادگی اش بمن داد: تحلیل شدن جسد و فناندنش غایب شدن شخص. توقف ضربان قلب پایان وظایف مغز.

آیا در مرگ دو نفر سهمیم نیستند یکی میمیرد و دیگری در خیرمرگ دیگری دچار آشفته گی می شود؟ چگونه مرگ را بدون فهمیدن طرف دیگر بفهمیم؟ پس تعریف مرگ نسبت به طرف دیگری چگونه است؟

دوباره سوال را از کامپیوتر پرسیدم؟ جوابها فراموش نشدنی بود: چشم نمیبند... گوش نمی شنود... دهان چیزی را نمی پذیرد... دست لمس نمی کند... همسایه عزیزم جواب دقیقتر از کامپیوتر با سرعتی باورنشدنی بمن تقدیم کرد. نصف شب با ضربات پیایی درب بسراغم آمد. در را باز کردم خواب زده شده بودم. فکر کردم بلا یی سر پسرم آمده بود. او کاملاً خسته یافتن گفت خسته است. او را به سرعت وارد آپارتمانم کردم. روی تخت خودم او را خواباندم. به سوی آشپزخانه رفتم آبی خواست کرده بود تا گلویش خشک را با آن تر کند. بعد از انجام دادن این کارها با سرعت به طرف تلفن رفتم تا دکتری را از نزدیکترین بیمارستان برایش بیاورم. بالای سرش رفتم و او را بی حرکت روی تخت یافتم. سرش را به یک طرف از متکا خم کرده بود تا گیش را به سمت زمین دراز کند. گیس نقره ایی که شاع های نور کم سوی چراغ آپارتمان کنار تخت بود تا گلویش خشک را با آن تر کند. بعد از انجام جیبی بکشم اما حسی مطمئن مرا تسکین داد. پس لحظه ای که از آن می ترسیدم فرا رسید. لبم که در این آن مطمئن و آرامم. این لحظه پایانی من و همسایه ام است. دیگر نه قلبان در سینه است و نه طفل مردم رویرویمان. فهمیدم که شدنی است و غیر ممکن نیست رفتن او.

مرگ تعریفی ملموس و واضحی از خود نشان داد. قابل درک و آن این است حسرت گذشته ایی که آرزو داشتیم کامل شود در حالیکه با تامل به صورت پیرش می نگریستم این حرف را با خود زمزمه کردم. مرگ روی صورت پیرزن تعبیری ابدی و بی پایان ترسیم کرده بود.

با همه اینها احساس غریبی به من دست داد و آن نوعی پیچیدگی و طرز برخورد من با مرگ است. احساسی رها شده از هر تعریفی، رها شده از هر منطقی... احساس کردم که از من چیزی به پغما رفته، چیزی گران نفیس با عنوانی سخی شده... بدون آنکه بدانم آرام به سوی کدم رفتم. قیچی را آوردم و با آرامش به سمت او حرکت کردم سپس قبل از اینکه گیس نرم و پریشش را از اراده کامل ببرم، کمی درنگ کردم تا دوباره به نگاهی بینازم. چند تار موی سیاه که در جلجلا با روزگار پیروز شده را نیز دیدم. به سوی آینه رفتم. نگاهی به خود کردم. در حالیکه آمبولاس با صدایش گوشم را میازرد و وجودش را به من گوش زد می کرد. تاج گل چوسی را میان موهای بافته شده قرار دادم. حال مطمئن تر ام همیشه و بخود اعلان پیروزی دادم.

نویسنده : سلوی بکر (مصر)  
مترجم: مجتبی باوی

## این چنین گفت درخت فراموش شده

شاعر : محمود درویش  
مترجم : مجتبی باوی

خارج از این آب و هوا  
و یا در آغوش جنگلهای بیکران  
سرزمین من  
آیا گنجشکان حس کرده اند که  
مال آنها  
وطن... یا در سفر  
من منتظر...  
پائیز کوچک شاخه ها  
دست بدهم همانی که امید به زندگی تا روزی دیگر  
را در من بوجود آورده است. مرگ چیست؟ این سوال را شب ها هنگام تنهایی زمانی که به نهایت فکر کردن می رسم از خود می پرسم سپس به وال خوابیده ام که خرناس بی انقطاعش بلندتر میشود به خود می گویم: آیا مرگ غیبت است؟ غیبت چه کسی؟ غیبت جسد و شکل و شمایل؟ یا روح. یا غیبت لحظه باهم بودن؟ تعریف درستی از مرگ می خواهم. این فکر برای مدت طولانی بخودش مشغول کرد، اکثر وقتها بعد از سر کار آمدن، با کامپیوترم و مرور میروم. بعد از اینکه اطلاعات زیادی در تن من او میدهم این سوال را از او میکنم که جوابهای دهشت آوری با تمام سادگی اش بمن داد: تحلیل شدن جسد و فناندنش غایب شدن شخص. توقف ضربان قلب پایان وظایف مغز.

آیا در مرگ دو نفر سهمیم نیستند یکی میمیرد و دیگری در خیرمرگ دیگری دچار آشفته گی می شود؟ چگونه مرگ را بدون فهمیدن طرف دیگر بفهمیم؟ پس تعریف مرگ نسبت به طرف دیگری چگونه است؟

دوباره سوال را از کامپیوتر پرسیدم؟ جوابها فراموش نشدنی بود: چشم نمیبند... گوش نمی شنود... دهان چیزی را نمی پذیرد... دست لمس نمی کند... همسایه عزیزم جواب دقیقتر از کامپیوتر با سرعتی باورنشدنی بمن تقدیم کرد. نصف شب با ضربات پیایی درب بسراغم آمد. در را باز کردم خواب زده شده بودم. فکر کردم بلا یی سر پسرم آمده بود. او کاملاً خسته یافتن گفت خسته است. او را به سرعت وارد آپارتمانم کردم. روی تخت خودم او را خواباندم. به سوی آشپزخانه رفتم آبی خواست کرده بود تا گلویش خشک را با آن تر کند. بعد از انجام جیبی بکشم اما حسی مطمئن مرا تسکین داد. پس لحظه ای که از آن می ترسیدم فرا رسید. لبم که در این آن مطمئن و آرامم. این لحظه پایانی من و همسایه ام است. دیگر نه قلبان در سینه است و نه طفل مردم رویرویمان. فهمیدم که شدنی است و غیر ممکن نیست رفتن او.

مرگ تعریفی ملموس و واضحی از خود نشان داد. قابل درک و آن این است حسرت گذشته ایی که آرزو داشتیم کامل شود در حالیکه با تامل به صورت پیرش می نگریستم این حرف را با خود زمزمه کردم. مرگ روی صورت پیرزن تعبیری ابدی و بی پایان ترسیم کرده بود.

با همه اینها احساس غریبی به من دست داد و آن نوعی پیچیدگی و طرز برخورد من با مرگ است. احساسی رها شده از هر تعریفی، رها شده از هر منطقی... احساس کردم که از من چیزی به پغما رفته، چیزی گران نفیس با عنوانی سخی شده... بدون آنکه بدانم آرام به سوی کدم رفتم. قیچی را آوردم و با آرامش به سمت او حرکت کردم سپس قبل از اینکه گیس نرم و پریشش را از اراده کامل ببرم، کمی درنگ کردم تا دوباره به نگاهی بینازم. چند تار موی سیاه که در جلجلا با روزگار پیروز شده را نیز دیدم. به سوی آینه رفتم. نگاهی به خود کردم. در حالیکه آمبولاس با صدایش گوشم را میازرد و وجودش را به من گوش زد می کرد. تاج گل چوسی را میان موهای بافته شده قرار دادم. حال مطمئن تر ام همیشه و بخود اعلان پیروزی دادم.

عشق تو تمام چیزهای من باد  
در هیچ روزی به چیزی اشتیاقی نداشتی  
مگر چشمان تو مرا به یاد آن اندازد  
از دل پرسیدم هواخواه کیستی  
برچه کسی ضجه می کند سحر بهارانت  
این گلها  
و این پرندگان  
رایحه خوش قوران کرده در زمزمه کیست  
دوست دارم  
تو مهر روح منی  
و تو را دوست می دارم حتی اگر  
برضد روزگار باشد.